

Adamus 11. Shoud - 2012. július

TIZENEGYEDIK SHOUD: „Sugárzó Jelenlét”

ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

Fogadjátok szeretettel Adamus e2012 sorozat tizenegyedik Shoudjának magyar fordítását, mely előben 2012. július 7-én éjjel hangzott el az amerikai Colorado Államban.

e2012 SOROZAT

2012. július 7-én éjjel került átadásra a Bíbor Körnek.
www.crimsoncircle.com.

ADAMUS: Vagyok, Aki Vagyok, a sugárzó, örökké Jelenlévő Adamus a Szuverén Birodalomból. Köszönöm. (a közönség tapsol)

Üdvözöllek benneteket az Élő Felemelkedés Osztályterméből. Edith, megígérem, hogy ma nem nehezítem meg a dolgotat.

EDITH: Köszönöm.

ADAMUS: Te megnehezítheted az enyémet, de én nem fogom azt neked visszaadni.

Üdvözöllek titeket az osztályteremben drága barátaim! Most csináltunk meg egy négy perces merabh-ot, miközben az a gyenge zene szólt. (A közönség reakciója: „Ó!”) Miért, nem az volt?! (Kerri bekiabál: „De igen!”) Miközben szólt a zene, ki tudatok lebegni egy kicsikét és így meg tudatok engedni egy tudati váltást. Tényleg. Miért nem valami *nagyszerű* zene szólt ez alkalommal, hm? (A zene: Soul Companion - Mary Carpenter és James Taylor - az „Ashes and Roses” albumról)

Egy négy perces merabh-ot csináltatok, ami átváltja a tudatot. A következő két órában pedig egyszerűen csak megengeditek magatoknak ennek megtapasztalását, integráljátok azt, behozzátok a testetekbe és egy *sugárzó Jelenlétté* váltok.

Azon tűnődtek, hogy miért is vagytok ma itt? Mert nincs hova mennetek! (nevetés) Hogy megismerjétek a sugárzó Jelenléteket. Ez a következő lépés. Ez a következő lépés, amin dolgozni fogunk - a Jelenléten. Á!

A megvilágosodás. A megvilágosodás azt jelenti, hogy Jelen Vagy, azt jelenti, hogy éber vagy, tudatos vagy. És hatalmas különbség van aközött, hogy valaki az elméjében van, vagy pedig tudatosan Jelen van. Óriási a kettő közötti különbség. Amikor tudatos vagy - akkor lényegében nem igazán kell használnod az elmédet.

A megvilágosodás azt jelenti, hogy megengeded a természetes áramlást. Abban a pillanatban, amikor ebbe elkezdesz belematolni, amikor elkezded azt megzavarni, befolyásolni, abban a pillanatban, amikor azt gondolod, hogy az ember - csak egyedül az ember - tudja, hogy tegye meg ezt a dolgot és nem hívod be a lelkedet, az aspektusaidat és a saját énedet, akkor ez nem fog valami jól működni. Akkor térdre rogyva fogsz utánam kiáltani. Ha-ha-ha! (nevetés)

Tehát, drága barátaim, ma sok vendégünk van a házban. Nem csak ti, nem csak Jonette Crowley (*Fehér Sas és Mark csatornázója - a ford. megj.*) és Fehér Sas. Ma sok vendégünk van. Ó, mindig szoktak vendégeink lenni, csak nem túl gyakran hagyom őket szóhoz jutni. (nevetés) Ma sok

vendégünk van.

Itt van a csodálatos, gyönyörűséges Shaumbra az egész világról. Továbbá itt van velünk az angyali létezők energiája és szeretete.

Lovagi torna

Tudjátok, azért mondom ki azt, hogy „szeretet”, mert az angyali lények szeretnek ebben az egészben részt venni. Szeretik ezt megfigyelni. De ez egy érdekes fajta szeretet. Ez ugyanaz a szeretet, amit sokan használtak elmúlt életeitekben, amikor is egy lovagi tornán mérkőztetek meg (nevetés), lovak hátán, hosszú rudakkal és ahol az egyik mérkőző fél feketébe öltözött, míg a másik pedig világos ruhát öltött - és ahol egymásnak estetek, egymás ellen voltatok és - bumm! - az egyik fél leütötte a másikat a lóról. A közönség pedig nevetett, tapsolt és éljenzett, amikor a földön találtad magad azon tűnődve, hogy mi a fene ütött ki a nyeregből.

Miért? A közönség azért nevetett és tapsolhatott, mert tudta, hogy úgymint vissza fogsz szállni a nyeregbe. Tudták, hogy ez nem fog elpusztítani téged. Tudták, hogy valami különös okból kifolyólag folyton újra meg újra visszaülsz a lóra, megragadod a rudat és újra nekilódulsz. De mégis, kivel vívod ezt a lovagi tornát? (A közönség válasza „*Magunkkal*”. Magatokkal. Abszolút.

De *miért* vívsz lovagi tornát magaddal? Miért? (a közönség különféle válaszokat ad, mint pl: „*Ki tudja?*” - vagy „*Szórakozásból*”). Szórakozásból. (valaki azt mondja: „*A dráma kedvéért.*”) A drámázás miatt. (valaki azt mondja: „*Unalomból.*”) Unalomból. Jó válasz. Unalomból. (valaki azt mondja: „*Megszokásból*”) Megszokásból - ez a legjobb válasz. Megszokásból. Megszoktatok már, hogy fogjátok magatokat, felpattantok a ló hátára, magatokra öltitek a páncél öltözeteket és önmagatokkal csatáztok. A sötétség a fény ellen. Erő az erő ellen. Ó és mások ezt izgatottan nézik! Azért izgatottak, mert először is mindig azt akarják tudni, hogy mekkora szenvedéllyel veted ebbe bele magad, hogyan öltöd magadra a páncélruhát, hogyan viselitek azt magatokon, hogyan ragadjátok magatokhoz a fegyvereket, hogyan pattantok fel arra a lóra, honnan van erre ekkora mérvű elkötelezettségetek, elszántságotok és energiátok, majd pedig hogyan ütitek ki magatokat a nyeregből! Na ezen már nem sokan nevettek. (nevetés) Hogyan ütitek ki magatokat a nyeregből és estek le a lóról, ahonnan felálltok, majd újra próbálkoztok.

Mi lenne, ha holnap reggel, amikor felébredtek, nem öltöznének magatokra a páncélruhátokat? És teljesen meztelenek lennétek - ami alatt azt értem, hogy védekező energia nélkül lennétek - nem Ön, Uram - anélkül az energia védelmi pajzs nélkül lennétek, amit máskülönben minden nap magatokra öltötök. Aminek persze az az értelme, hogy nagyon kemény a külvilág. Vannak olyan napok, amikor úgy érzitek, hogy muszáj magatokra öltöznetek azt a védelmet.

De mi lenne, ha holnap *nem* öltöznének azt magatokra, csak azért, hogy meglássátok, hogy így mi történik? Mi van akkor, ha holnap nem veszitek elő a lándzsátokat, nem fenyegetitek azt ki, nem mossátok le róla a tegnapi vért? Mi van akkor, ha a lándzsát ott hagyod a földön, ahova utoljára esett? Mi van akkor, ha elfelejtetted azt a lovat? A ló mindössze annak a hatalomnak a szimbóluma, amit arra használtak, hogy bemenjetek az életbe, vagy a napotokba. De mi történne, ha ehelyett mindössze a saját sugárzó Jelenlétetekben tartózkodnátok? Nem ez az egyetlen öltözet, amire szükségetek van? Igazából nem ez az egyetlen eszközötök? Nem ez az az egyetlen egy dolog, amire szükséged van a nap során?

De akkor mi fog történni azzal a sötét énnel? Azzal a szembenálló énnel, azzal a részeddel, akivel minden áldott nap csatázol, harcolsz? Vele mi fog történni? (valaki azt mondja: „*Integráció!*”) Nem! Az ugyanúgy továbbra is fel fog ugrani a lovára, meg fogja ragadni a lándzsáját és üldözőbe vesz téged! (Adamus nevet) Hogy miért? Megszokásból. Megszokásból. Erre lett ki képezve. Ki képezte ki erre? (a közönség válasza: „*Én*”) Igen. Ma nagyon könnyűek a kérdések. (Adamus

nevet) A nehezeket későbbre tartogatjuk.

Tehát erre lett betanítva, kiképezve. Része a megszokásnak, része a programnak, a napi magaddal folytatott párbajodnak. De egy idő után kissé bele fog majd fáradni abba, hogy magára öltse a páncélzatát, elővegye a lándzsáját, felpattanjon a lovára és téged üldözzön. Végül rá fog jönni, hogy integrálódhat. És nem kell majd egész álló nap csatáznod.

Namost, ebben a szembenálló sötét harcokban benne vannak a tömegetudat elemei. Benne vannak más emberek elemei - a barátok, a család, a munkatársak elemei. Ezekből az elemekből áll, de ezeket mind te magad vonzotad bele ebbe a szembenálló, ellentétes erőbe. Olyasmi ez, mint a személyes Higgs-bozon részecskéd, ami magához vonzza azt az energiát. És valami valóságosat csinál belőle. Előbb anyaggá, majd tapasztalattá változtatja.

Tehát holnap csak vegyél egy mély lélegzetet! Ne fegyverkezz fel! Ne ragadd magadhoz a lándzsát! Ne ülj fel a lóra! Ne vonulj csatába! Egyáltalán semmivel sem kell csatát vívnod. Egyáltalán semmivel. Ezt minél hamarabb felismered, annál jobban fogod magad érezni a megvilágosodásod során.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet és üdvözljük a mai összes vendégünket! A csodálatos, szeretetelli angyali létezőket, emberi létezőket - akik mind itt vannak és részt vesznek ebben.

Ami most történik

Elérkeztünk 12-12-12 feléhez. Igen. „*Csak a felénél járunk?*” - kérdezitek. A felénél. De ez nem fog véget érni december 21-én. Ez nem feltétlenül fog befejeződni az év végén, vagy december 21-én. Sok maradvány lesz. Mi történik december 21-én? (valaki azt mondja: - csak egy újabb nap lesz) Lényegében egy csak egy újabb nap lesz, de a tudatosságba az lett beleültetve, hogy az egy különleges nap lesz. Még azok is, akik nem bírnak ezzel a tudatossággal - még azokban is ott van az a kis beültetés, hogy vajon ez lesz-e a világvége, egy korszak vége - vagy pedig csak egy újabb - meglehetősen furcsa ez - remény veszik el.

Fel tudjátok fogni, hogy sok ember lesz, aki, amikor december 22-én felébred, egy reményvesztettséget fog érezni? „*Ó, a szarba!*” - ahogy ezt Sart mondaná. „*Ez csak egy újabb nap!*” Ez valószínűleg sokkal nehezebb nekik, mintha bekövetkezne valami hatalmas világkatasztrófa, dráma, mert nagyon sok olyan ember lesz, aki, miután felébred december 22-én, azt mondja majd: „*Ez is csak egy olyan nap, mint a többi. A változásokról beszélnek. Az új világ eljövételéről beszélnek. A világvégéről beszélnek. De ez csak egy újabb nap.*”

Ez talán az egyik legkeményebb dolog, mert ebben hatalmas reményvesztettség van, vagy nevezzük ezt inkább a megmentés elvesztésének. Valami elveszett, ami egyébként elkövetkezett volna és jelentős változást hozott volna. Számotokra az idei év végén ez nem igazán számít, mert ami *most* történik - kifejezetten mindezzel a sok vad energiával, ezzel az egész energia beáramlással és azzal, ahogy ezeket az emberek kezelik - ami valójában történik az az, hogy egészen új potenciál készletek bontakoznak ki. Olyan potenciálok ezek, amik mindig is ott voltak, csak el voltak maszkírozva. Eltakarta őket a felhő vagy a fátyol és láthatatlanok voltak az emberek számára. Nem voltak ezeknek a tudatában.

Most az történik, hogy ezek némelyike felszínre jön. Ti már évek óta éreztétek ezeket és lényegében elérhetőek voltak számotokra. Az emberiség pedig csak most kezd ezeknek a tudatára ébredni, nagyrészt pontosan amiatt a munka miatt, amit ti végeztetek a saját tudatosságotokkal.

Szóval semmiféle drámai esemény sem fog történni december 21-én, sőt, az azt követő hetekben, vagy hónapokban sem. Az nem lesz drámai. Egy fokozatos megnyílás lesz és lesznek nagy intenzitással járó időszakok is. Sőt, mi több, ez a nyár - nagyon intenzív, ahogy ezt talán már

éreztek is. Ősszel ez le fog csendesedni. (valaki azt mondja: Hurrá!) Nos, még nem fejeztem be! (nevetés) Még csak az ősznél járunk. (Adamus nevet) Az ősz mindenkinek egyfajta békességet és nyugalmat fog adni. Ááá!

Szeptember végén, októberben azt mondjátok majd: „*Látod? A dolgok remekül alakultak.*” Ez szinte elringat majd benneteket és komfortot nyújt majd. Olyan ez, akárcsak egy szimfónia. Mint egy szimfónia. Most a közepén járunk. A dobok felpörögnek. A zenekar teljes erőből játszik, majd ez az egész lecsendesedik és a szimfónia ősszel kissé álmosná válik. Befelé fordul. És utána következik a nagy finálé! Egy energia finálé! Igen. November elejétől-közepétől az év végéig! De ismételen, nem UFO leszállásokról, nem tömeges landolásokról van szó... azt akartam mondani, hogy nem lesz példanélküli - pedig igen, példanélküli események fognak történni - de semmi olyasmi sem lesz, ami lesöpörné az emberiséget a Föld színéről.

De közben mindvégig, jelenleg is, hatalmas energiák érkeznek be. Változások zajlanak. Ezt láthatjátok. Ott lesznek a hírekben, de sokszor csak hónapokkal később. Az elmúlt pár hónapban hatalmas energia beáramlásokon mentünk keresztül. Óriási energia beáramlásokon. Beletelik egy időbe, mire ez hatást gyakorol az emberekre, valósággá válik és bekerül a hírekbe.

Elképesztő az időjárás és ez továbbra is így fog folytatódni. Most épp a saját házatok táján voltak erdőtűzek. (*A Colorado-i erdőtűzre utal, ami június végén tombolt*) A világ másik felén meg áradások vannak. Mindez a részét képezi ennek az egész energia manifesztációs folyamatnak. Tehát ez folytatódni fog. Jelenleg félúton vagyunk.

Akkor most vegyünk erre egy mély lélegzetet!

Egészen eddig eljutottatok. És nem is volt annyira durva. Sőt, lényegében egy kicsit... egy kicsit könnyebbé válik, nem így van? (valaki azt mondja, hogy „*De igen!*” - más valaki pedig azt, hogy: „*Nem!*”) Nem. (Adamus nevet) Nem.

Vegyünk erre egy mély lélegzetet, miközben tovább folytatjuk ezt az évet! Jelentős, fenomenális változások!

Éreztek a változásokat magatokon belül? (valaki azt mondja: Igen) Igen. Miféle változásokat éreztek? A mikrofonba beszéljétek, legyetek szívesek! Hát nem borzasztó? Linda jön a mikrofonnal. Elnézést.

SHAUMBRA 1 (nő): Hogy milyen változásokat éreztem?

ADAMUS: Magadon belül. Mik voltak az általad észrevett legnagyobb változások?

SHAUMBRA 1: A múlt dolgainak az elengedése. Sokat álmodok az elengedésről - sokat álmodok a múltbéli dolgok elengedéséről.

ADAMUS: Jó.

SHAUMBRA 1: És most csak megbízom abban, hogy ez tényleg meg is történik.

ADAMUS: Igen, megtörténik.

SHAUMBRA 1: Bár ezt nem mindig érzem így. De bízom benne, hogy megtörténik.

ADAMUS: Történik. Történik. És a régi dolgok elengedése. Rétegről rétegre. Azt gondoltátok talán, hogy Tóbiás távozásával az elengedés is befejeződött? Nem. Az egyre csak folytatódik. Rengeteg sok réteg van.

De ez nem feltétlenül lineáris módon következik be. Ez nem úgy működik, hogy végig kell menned egy idővonalon. Vagyis nem úgy, hogy egyszerre csak ennyit meg ennyit vagy képes elengedni. Hatalmas mozgások történnek a színpalak mögött és ez nem mind csak elengedés. Ez egy integrációvá válik, mert amikor elengedsz valamit, akkor az felszabadítja azt a dolgot annak energia

struktúrájából vagy hitrendszeréből. Megnyitja azt a dolgot, ami aztán majd visszatér hozzád az integrációban. Ez egyfajta „elengedés, tisztulás és visszatérés” - de már egy teljesen új módon, azzal a bölcsességgel, amire szert tettél belőle.

Tudjátok, amikor ezt...köszönöm. Amikor ezt benne tartjátok abban a régi hiedelemben vagy abban a régi energia struktúrában, akkor a lélek képtelen eljutni a bölcsességhez. Mert az még mindig be van zárva. Még mindig megpróbálja vagy megoldani magát, vagy pedig elrejteni magát. De abban a pillanatban, ahogy ezek a dolgok, témák, problémák szeretetben, bizalommal elengedésre kerülnek, akkor az felszabadítja azt. Akkor a lélek azt a csodálatos tapasztalást bölcsességgé párolja. Jó.

Természetes megvilágosodás

A megvilágosodásért vagyunk itt. Ez az ittlétünk egyetlen és kizárólagos oka. *Te* a megvilágosodásért vagy itt. A megvilágosodás a tudatosságot, az éberséget jelenti. A megvilágosodás egy furá módon a beteljesülést vagy a teljességet jelenti. A megvilágosodás az egyszerűségről szól. A megvilágosodás.. (egy mennydörgés hallatszik, nevetés) az integrálásról szól. Amikor integrálsz a szanaszét szóródott és bolyongó részeit. Az integrációt pedig nem tudod úgy megcsinálni, ha közben megpróbálsz azt megbonyolítani.

A megvilágosodás egy természetes folyamat drága barátaim. Egy természetes folyamat. Ez talán a legfontosabb dolog és az is marad, egészen a távozásomig.

Ó, már hallom is, ahogy ezt kérdeztétek: „*Mikor? Mikor? Mi az időpont?*” (Adamus nevet)

A megvilágosodás egy természetes folyamat és ezt újra és újra el fogom mondani, mert először is, ez az emberi korlátolt tudati állapot természetellenes. Egymástól elkülönült testtel és elmével bírni természetellenes. Nem tudni és nem érezni azt, amikor azt mondom: „*Vagyok, Aki Vagyok!*” - és megpróbálni rájönni az értelmére - ez természetellenes. Elkülönülve lenni önmagadtól - amit a Szellemednek hívsz - a Lelkedtől - természetellenes. A szenvedés természetellenes. A bőség hiánya természetellenes. Mindezek a dolgok természetellenesek. A magány - természetellenes. Természetellenes. Mindezeket a dolgokat ti magatok teremtettétek, ti helyeztetétek oda egy ragyogó tapasztalás részeként. De lennie kell egy ennél jobb módnak is. (Adamus nevet)

Ezek mind természetellenesek, mert a természetes az egyszerűt jelenti, azt, ami integrált és amit úgy nevezhetnétek, hogy önmagában teljes. Az énen belül. Ez a természetes. A boldogtalanság természetellenes. És teljes mértékben természetellenes a bőség hiányában lenni. Igen, tartani fogok egy rövid...(valaki ledob egy kődarabot a padlóra)

KATHY: Ez úgyis a tiéd, szívem. (odaadja neki a kődarabot)

ADAMUS: Köszönöm.

KATHY: Szükségem volt egy jelre.

ADAMUS: Jó. Egy szikla. Ne aludjatok el! (nevetés, ahogy azzal ijesztget valakit, hogy hozzávágja a követ.) Boldogtalannak lenni - természetellenes. És teljességgel természet ellenes a bőség hiányában élni. Tartani fogok egy bőség tanfolyamot, de arra vártam, hogy...

LINDA: Mikor?

ADAMUS: Mikor. Mikor szeretnétek?(a közönség kiabál: „*Most!*”) Készen álltok rá? (a közönség válasza: „*Igen!*” - és tapsolnak)

Figyelmeztetnem kell benneteket! Tapsoltok, ujjongtok és azt mondjátok: „*Igen, készen állok!*” Először is - hogyan mondjam ezt el udvariasan nektek - Cauldre-t, Lindát és még sokatokat akkor mások soha nem fognak meghívni bizonyos helyekre. Mert ez nagyon egyértelmű, világos, nem túl kedves és egyenes lesz és vannak olyan emberek, akik ettől sértve fogják érezni magukat, mert ők a

hiányba fektettek bele. A tanítók, drága barátaim, az írók és közületek is egy páran - a saját bőségetek hiányába fektettetek be. Hát nem különös dolog a hiányba befektetni? Nem valamiféle ellentmondás ez?

De nem bőségben élni - az egy természetellenes létállapot. Azon dolgoznotok kell, hogy ne éljete bőségben. Fel tudjátok ezt fogni? És néhányan most azt mondjátok: „*De Adamus, én tényleg kihelyeztem a szándékomat.*” Köpök a szándékra. (köp egyet)

LINDA: Mi volt ez?!

ADAMUS: Hadd mutassam meg! (Adamus megint köp egyet) Természetellenes a hiány. A hiányért tényleg meg kell, hogy dolgozzatok. Lényegében igazi mágusok vagytok, hogy képesek vagytok bőség nélkül élni. Néha azon tűnődöm, hogy ezt meg hogyan csináljátok? Mutassátok meg, mi a trükkötök! Nem, nem akarom tudni. Mutassátok meg nekem, hogyan csináljátok ezt! Könyveket kellene írnotok arról, hogy mennyire briliánsok is vagytok, amiért képesek vagytok a bőség hiányában élni, mert ez egészen egyszerűen természetellenes.

A fizikai, biológiai problémák - teljesen természetellenesek. Hogyan csináljátok ezeket? Hogyan vagytok képesek a testeteket - most nem rád mutogatok (Pete-nek mondja) - csak rád támaszkodom - hogyan tudjátok a testeteket annyira kibillenteni az egyensúlyból? Ez természetellenes. Jonette, Fehér Sas, Mark - ők ezt mind tudják. Olyanok, mint „Ó!” (vállat von)

Az egyik dolog, amit meg fogunk tenni drága barátaim az, hogy ezeken túl fogunk lépni, de ez nehéz. Nem könnyű ám Adamusnak lenni, tudjátok! (nevetés) Miért? Hoppá! (kicsúszott a mikroportja) Miért? Mert olyan nagyon ragaszkodtok ezekhez.

És vannak olyan időszakok...először is hadd mondjam el, hogy amiért ennyire ragaszkodtok ezekhez a dolgokhoz, ezért a lelketek ezt rátok hagyja. Tényleg. Úgy értem, hátat fordítotok a lelketeknek és akkor ő is hátat fordít nektek. Miért? Mert ennyire nagyon szeret téged. Mert ennyire együttérző. Utánozó majom. (nevetés) Nagyon igaz. (Adamus nevet)

Tehát vannak olyan időszakok, amikor ragaszkodsz a hiányodhoz, vagy a fizikai egyensúlytalanságodhoz vagy ahhoz az átkozott depressziódhoz - ó, ez annyira szomorú - vagy a többi problémádhoz, ahhoz, hogy nincs párkapcsolatod - és készíthetünk egy hosszú...már készítettünk egy hosszú listát ezekről - és ti ragaszkodtok ezekhez! És aztán meg azt mondod nekem, hogy ez nem is a tiéd. Azt mondjátok nekem, hogy ti egy...és most direkt nem nézek senkire sem. Ne...(Adamus kuncog) Azt mondjátok nekem, hogy azt nem ti teremtettétek, hogy ti csupán az áldozatok vagytok és mindig ugyanezen megyünk keresztül. Ragaszkodtok ezekhez a dolgaitokhoz.

És vannak olyan létezők, akik az irántad érzett tiszteletből és együttérzésből mindezt rátok hagyják. De én nem hagyom rátok! (Adamus nevet) Én emiatt harcolok veletek! Mindezeket el fogom venni tőletek, ha tudom. Látni fogom, hogy igazából mennyire nagyon akarjátok azokat a problémákat. Ó! A bőség hiánya. Ezt fogjuk viszonyítási alapként használni a bőség tanfolyamunk során. És nagyon drága lesz a tanfolyam. (nevetés) És utána pedig a távozás mezejére lépek. Ó!

Ezt fogjuk viszonyítási pontként használni. Érthető, Linda? A bőség. Amikor feliratkozol a tanfolyamra, azt is meg kell adnod, hogy mennyi pénzed van a bankban és, hogy jelenleg mennyi pénzt keresel és hogy mennyi tartozásod van. És utána dolgozni fogunk ezekkel és akár hat hónappal, akár egy vagy két évvel később pedig vissza fogunk ezekre térni és meg fogjuk nézni, nem az én, hanem a ti sikereteket. Meg fogjuk látni, hogy mennyire ragaszkodtok még mindig a hiányhoz, ha ragaszkodni fogtok még ahhoz egyáltalán.

És akkor most legyetek szívesek - egy pillanatra most a képzeleteteket használni! Akkor most hintsünk el egy kis tündérport és képzeljete el egy olyan létezést, egy olyan életet, ahol minden bőség jelen van. Ahol soha többet nem kell rajta gondolkoznod. Ahol az egészség egyszerűen csak

ott van. Na igen, évente egyszer-kétszer rátok tör a hányásos betegség, de ezzel azokat a mérgeket tisztítod ki a szervezetedből, amik ott vannak a levegőben.

Képzeld el egy olyan párkapcsolatot, amiben nincsenek kihívások! Hanem támogatást ad. Ahol tudod, nincs harc. Amikor nem azért vagy valakivel, hogy valamit megkapj onnan. Hanem egyszerűen egy nagyszerű módja annak, hogy élvezd az életet és megoszd az életet valaki mással.

Akkor most csak vegyél egy mély lélegzetet és képzelj el ezeket a dolgokat!

Egy pillanatra képzelj most el ezt a megvilágosodásnak nevezett dolgot, ami igazából csak az egyszerűsítésről szól. Hiszen ennyiről szól az egész és az integrációról. Képzeld csak el milyen az, amikor többé már nem keresel, hanem lényegében *megéled* azt. Micsoda elképzelés! Igen, akkor most ezt lélegezd be magadba! Hiszen ez vagy te. Többé nem is kell beszélünk a megvilágosodásról. Ugyanígy összejövünk egymással. Bort kortyolgatunk. Jól érezzük magunkat. Egy kis időre eltávolodunk a külvilágtól. Ezt képzeljétek el! Igen!

És tudom, hogy erről már máskor is beszéltünk, de akkor miért térünk mindig vissza az egészségre, a bőségre, a kapcsolatokra, aspektusokra és mindezekre az egyéb dolgokra? (valaki azt mondja: „*Imádjuk!*”) Imádjátok! Igen. És ez ad nekem munkát. Igaz. (nevetés)

SART: Rajta vagy a fizetési jegyzéken.

ADAMUS: A fizetési jegyzéken.

Azt kell, hogy mondjam, hogy minden megjegyzésem ellenére fantasztikus munkát végeztek ezzel az átalakulással, ezzel az egész áttöréssel, ezzel az egész természetes áttöréssel. Elég jól viselitek. Még mindig sok bennetek a mentális küzdelem, sok a visszafogás, még mindig azon tűnődtek, hogy mi fog történni. Mi fog történni Jan, ha ezt elengeded holnap reggel, amikor felébredsz? Egyszerűen csak elengeded. Mi fog történni?

JAN: Nem tudom.

ADAMUS: „*Nem tudom.*” Akkor gondolkozz el ezen egy pillanatra! Egyszerűen csak elengeded. Elengeded, vagyis elengeded az összes olyan dolgot, amibe belekapaszkodsz. Olyan dolgok ezek, mint a pénz, a kapcsolatok, az egészség és az, hogy azon merengsz, hogy mi a fenét keresel itt egyáltalán. Mi lenne, ha reggel felébrednél és nem vennéd fel a páncélruhádat - bocs Pete - nem vennéd fel a páncélruhádat és nem hágnád meg a lovadat, hogy így fogalmazzak?

LINDA: Micsoda?! (nevetés)

ADAMUS: Ez egy lovas szakkifejezés. (még nagyobb nevetés) Rendben, „nem ülnél fel a lovadra!” Tökmindegy. Sajnálom. Mi történne akkor Jan? Mindig a lovad meghágásán gondolkozol. Akkor..., na jó, ezt hagyjuk ki. (nevetés) Mi lenne akkor?

JAN: Nehéz ezt abbahagyni.

LINDA: Még mindig meghágja a lovat neked köszönhetően! (nevetés)

ADAMUS: (nevetve) Egyik lábad a kengyelben van, a másikat meg átveted a lovon, igen.

JAN: Ezt elég nehéz elképzelnem, hogy ne kapaszkodjak bele mindenbe, mert egész életemben mindig cselekvő voltam, tudod, mindig arra voltam ráállva, hogy mi mindent kell megtennem, meg ilyenekre. Elengedni az összes ilyen dolgot...

ADAMUS: Akkor holnap ne tedd ezeket! Mi fog történni?

JAN: Nem tudom. Ez nagyon nehéz. Ezen dolgozom egyfolytában.

ADAMUS: Tényleg olyan nehéz ez?

JAN: Nekem az.

ADAMUS: Igen.

JAN: Úgy értem, pont ezen dolgozom. Azon, hogy a cselekvő mentalitásomból áttérjek a „létező”-re és ez nehéz.

ADAMUS: És hogy megy neked ez a sok „cselekvés”?

JAN: Hát, jóformán mindig....

ADAMUS: Úgy találod, hogy semmi sem működik?

JAN: Igen.

ADAMUS: Akkor miért nem teszel inkább semmit?

JAN: Hát ezt szeretném. (vihorászik)

ADAMUS: Ez működik! Ez működik! Tudod ez a sok kapaszkodás a dolgokhoz, a cselekvéshez és a tevéshez és az, hogy ezzel lefoglalod magad, ezek mind Régi Energiás tulajdonságok. Fel bírod fogni, hogy sokkal többre mennél, ha nem csinálnál semmit? Ez tényleg így van. Úgy értem, hogy tényleg nem kell igyekezned, erőlködnöd. Ez ma már megy ki a divatból. Igen. Tényleg. Olyan ez...tudom, hogy egy páran szeretnék azt gondolni magatokról, hogy spirituális divatisták vagytok. Divattervezők. Új szavakat találunk itt ki ezekben a Shoudokban. Divatista. Spirituális tervezők. És néha, amit teszel, az annyira nagyon tegnapi, tudod a cselekvésed kapcsán. Semmit sem kell tenned. Nos, az elméd ezzel szemben azt állítja, hogy akkor tönkre fogsz menni és mindenki azt fogja majd rólad gondolni, hogy tudod, csatlakoztál egy szektához és.. (Adamus nevet). Semmit sem kell tenned.

JAN: De akkor nem teszek eleget. Ez...

ADAMUS: Akkor nem teszel eleget. Fel bírod fogni, hogy az igazi teremtésnek semmi köze sincs a cselekvéshez, a tettekhez? Az igazi teremtés - és erről máris beszélni fogunk - egyszerűen csak a sugárzó Jelenlétről szól. Ennyi az egész. És akkor meg mindenféle szar történik veled. (nevetés) Ez szakszöveg volt. (Adamus kuncog) Néhányan elszotok itt. Pedig...én csak eltereltek benneteket. Az igazi, valódi sugárzó Jelenlét tesz mindent megtörtétté. Neked semmit sem kell tenned.

De ez egy konfliktushoz fog vezetni téged - Jant is és a hozzád hasonlókat - mert annyira nagyon hozzászoktatok már a cselekvéshez. És ha nem cselekedtek, ha nem tesztetk valamit, akkor a dolgok nem mozdulnak meg - vagy legalábbis ezt hiszitek. Ezért folyamatosan, megállás nélkül csak nyomjátok, nyomjátok, erőltetitek, hajtjátok a napi, lélekölő taposómalmot. Csak nyomjátok... (meglök valakit) Bocsánat. Csak nyomjátok, hajtjátok, erőltetitek a dolgokat. Olyan ez, mintha egy sziklatömböt görgetnétek magatok előtt a hegyre felfelé. Nem tűnt még fel esetleg az, hogy először is, nincs semmiféle sziklatömb, ahogy nincs semmiféle hegy sem? És nem álltatok meg egy pillanatra, hogy elgondolkozzatok azon, hogy miért is nyomjátok, erőltetitek ezt az egészet? Mégis, hova tartotok? Mi történik akkor, amikor felértetek a hegy tetejére? Akkor mit fogtok kezdeni azzal a nyavalyás sziklával, amit végig felfelé görgettetek a hegyre? Akkor lesz egy következő hegy. Ennyi az egész. Vagy pedig legurul a hegyoldalra és akkor megint el kell kezdened felfelé görgetned.

Tehát a lényeg az, hogy hatalmas változások történnek azon túl, mint amit gondoltok róla.

Szeretem az elmét. Ez egy csodálatos teremtés, de lejárt az ideje és ezt ő is elmondja neked. Ő is ezt mondja neked. Azt mondja neked: „*Kérlek, szabadíts fel!*” (Adamus ezt egy magas hangon mondja, amin sokan nevetnek, de kifejezetten egy valaki nevet nagyon hangosan) Ő kap egy Adamus díjat. Igen, igen. A szégyentelen nevetéséért.

LINDA: Junior? Ez a Junior kapja a díjat? (A fiatalember Adamus Juniort írt rá a névkitűzőjére)

ADAMUS: Igen, Junior.

LINDA: Oké.

ADAMUS: Fiú. (Adamus nevet a közönséggel együtt)

Akkor drága barátaim, a lényeg az ebben a...

LINDA: Adamus, szeretnéd te odaadni a díjat Junior-nak?

ADAMUS: Ó igen, abszolút! (Adamus átnyújtja a díjat)

JUNIOR: Köszönöm, apám!

ADAMUS: Igen, igen, (nevetés) Én szűz vagyok. (nagy nevetés és Cauldre pedig nem tud inni az italából) Ezt még Cauldre sem hitte el.

A lényeg egyszerű. Az a hatalmas változás, amin most mentek keresztül, az a paradigma váltásról szól, de ez tudatosság. Nehéz volt még csak elképzelni is, hogy mi következik ezután. Szinte lehetetlenség.

Hadd fogalmazzam ezt meg másképpen: Nehéz erről még gondolkodnotok is és ez részét képezi a problémának. Azon gondolkodtok, hogy mi következik ezután és maga az ezen való gondolkodás az, ami benne tart benneteket ebben a napi robotban vagy taposómalomban, ebben a régi tudatosságban és nem engedi meg nektek, hogy tényleg beleérezzetek abba, hogy felfedeztétek azt, ami ezután következik.

Ami ezután következik, az nagyon túl van az elmén, de az elme szeretné ezt tudni, szeretne ebben részt venni. De ez nagyon meghaladja a hétköznapi taposómalmot. Ebbe benne foglaltatik a bizalom. És sok szórakozás. Ez mindennek megváltoztatja a nézőpontját. És természetes. Ez a legjobb benne.

Ez annyira természetes, hogy meg fog történni. *Elkerülhetetlen*. Lényegében - te, a lelked, az összes dolog, a szemed - azt választottad hogy ez alkalommal történjen meg. Miért? Mert több energia van a Földön, magasabb a tudatosság és már belefáradtál abba a napi taposómalomba. Ezért ez meg fog történni.

Meg tudjátok engedni, hogy ez megtörténjen? Volnátok olyan szívesek? (valaki azt mondja: - „Igen.”) Nos, most ezt mondjátok, de holnap reggel, amint rákanyarodtok az országútra, hogy dolgozni menjetek, máris vissza fogtok térni. De csak emlékezzetek arra, amiről itt beszéltünk! Ne tegyetek dolgokat! A saját megvilágosodásotokat - a saját megvilágosodásodat - a legjobb, ha békén hagyod.

Hagyni, hogy megtörténjen

Olyan gyötrelmes - azt hiszem ti ezt így mondanátok, szóval annyira gyötrelmes nézni, ahogy némelyikötök dolgozik a megvilágosodásán. Miért? Mert fogalmatok sincs róla, hogy igazából mi is az. Tényleg. Játszottuk ezt a játékot a tanfolyamok alatt - hogy mi a megvilágosodás? „*Nem tudom, de szerintem egy kicsit megfiatalodok tőle és szerintem a DNS-em is kicsit jobb lesz és egy kicsivel több pénzem lesz.*” Ez nem a megvilágosodás. Azok a megvilágosodás következményei. De ez nem a megvilágosodás.

Ez megtörténik. Ne gondolkozzatok róla, ne szövögessetek terveket róla, hanem egyszerűen csak tapasztaljátok azt meg!

Most felteszek egy kérdést - Linda, készülj a mikrofonnal és szólítsd az önként jelentkezőket! Fel fogok tenni egy kérdést! Hogyan alszotok el esténként? Bárki. Hogyan alszotok el esténként?

KATHY: Onnantól kezdve, hogy lefekszem az ágyba, vagy azt akarod, hogy....

ADAMUS: Kezdjük mondjuk reggel 6 órától, majd menjünk végig az egész napon! (nevetés)

KATHY: Ó! Én úgy kezdem a reggeletem....ez könnyű! Ez könnyű! Minden reggel és minden este veszek egy habfürdőt.

ADAMUS: Egy habfürdőt.

KATHY: Igen és néha teszek bele Epsom sót is, attól függően, hogy milyen volt a napom.

ADAMUS: Igen és mi van olyankor, ha ezt nem teszed?

KATHY: Akkor megmerevedek.

ADAMUS: Igen, oké.

KATHY: Akkor megint 60 évesnek érzem a csontjaimat.

ADAMUS: Igen.

KATHY: Igen.

ADAMUS: Jó.

KATHY: És a pajzsmirigy is működni kezd.

ADAMUS: Igen. Jó. Oké. Élmenyfürdő. Van más is, aki ezt teszi lefekvés előtt?

KATHY: Lefekszem és érzem a testem az ágyban. Ez kellemes.

ADAMUS: Jó. Te hogyan térsz aludni esténként? (valaki bekiabál: Úgy, hogy elfáradok) Máris viszik a mikrofont.

MICHELLE: Nem vagyok rá túl büszke, de bekapcsolom a TV-t...

ADAMUS: Felállnál kérlek, amíg nem vagy rá büszke?

MICHELLE: Igen, azért kapcsolom be a TV-t, mert képtelen vagyok abbahagyni a gondolkodást.

ADAMUS: Ó!

MICHELLE: És valami olyat nézek, amin nem kell gondolkoznom, nem is tudom.....aztán pedig elalszom.

ADAMUS: Szóval TV nézés. Igen. (nevetés)

MICHELLE: Hát igen.

ADAMUS: Ez ugyanaz.

MICHELLE: Csak így tudok elaludni.

ADAMUS: És mit nézel?

MICHELLE: Az Ősi Idegeneket, vagy valami mást....(nagy nevetés)

ADAMUS: Na, én már megyek is! (Adamus elkezd az ajtó felé sétálni) Majd jön valaki más és csatornázik. Én elmentem! Ez már túl sok nekem. Nem tudom. Mihály Arkangyal, ez egy kicsikét...

MICHELLE: Ez altat el!

ADAMUS: Hogy mi? Az Ősi Idegenek?! Az Ősi Idegeneket nézi?! (Adamus kimegy az ajtón - az emberek azt kérdezzétek: - Hova megy? Tényleg elmegy? Viszlát! - egy pár pillanattal később visszajön) - Az Ősi Idegenek?!

MICHELLE: Ahogy elkezdem nézni, már el is alszom. Nem tudom.

ADAMUS: Igen. Jó. Jó. Oké. És aztán elalszol és mi történik utána? Kikapcsolod a TV-t?

MICHELLE: Igen, valamikor hajnalban felébredek és kikapcsolom.

ADAMUS: Szerinted ez...

MICHELLE: Én...nem tudom...nem tudom. Régebben nem csináltam.

ADAMUS: Ez egészségesnek hangzik?

MICHELLE: Nem.

ADAMUS: Természetesnek?

MICHELLE: Nem.

ADAMUS: Betegesnek?

MICHELLE: Egy kicsit.

ADAMUS: Nagyon! (nevetés) Vicces, de fura. Jó. Nem ítélezünk.

LINDA: (vihogva) Igen, igaz. Jó munka. Tényleg nagyon jó munka. Ki emelte még fel a kezét? Valaki?

ADAMUS: Jó. Az üzeneteimet is hallgathatnád. Na, az tényleg elaltatna. Korábban hallgattad őket, de Tóbiásét jobban kedvelted. (kuncogva) Jó. Köszönöm.

LINDA: Junior. Junior készen áll.

JUNIOR: Én légzéssel alszom el.

ADAMUS: Légzéssel alszol el. Jó. Jó. Oké. Következő! Még kérek egy párat! Ne feledkezzünk el a terem végén ültekről sem!

LINDA: Valaki jelentkezik.

ADAMUS: Nem véletlenül ülnek a terem hátuljában.

LINDA: Lehet.

ADAMUS: Igen. Hogy alszol el?

PAUL: Eldöntöm, hogy mit akarok megtapasztalni, majd leteszem a fejem és már itt se vagyok.

ADAMUS: Jó. Oké.

LINDA: Öné az irányítás Uram! Nahát!

ADAMUS: Na, látjátok ezt? Ha eldöntöd, hogy mit akarsz, vagy lefektetsz egy szándékot - vicc nélkül - akkor...

PAUL: Nem mindig vagy nem azonnal, de akkor ez általában elkezd felém jönni.

ADAMUS: Jó.

PAUL: Az lehet, hogy csak egy héttel később történik meg, de megtörténik.

ADAMUS: Oké. Jó. Következő. Te hogy alszol el?

LINDA: Örülök, hogy újra látlak.

MARTY: Szeretek zenét hallgatni, de lehetőleg nem kemény rockot.

ADAMUS: Nem kemény rockot.

ADAMUS: Az én kedvenceimet is hallgatod?

MARTY: Nem valószínű.

ADAMUS: Nem valószínű. Nem valószínű.

MARTY: Egy kis Yoham-ot.

ADAMUS: Úgy tudom, hogy te szövegíró és énekes vagy.

MARTY: Hát igen, foglalkozom vele.

ADAMUS: Aha!

MARTY: Igen.

ADAMUS: És, hogy nagyon érdekes dalszövegeket írsz.

MARTY: Beszélteél Cauldre-vel!

ADAMUS: Nem, túlságosan zavarba hozza, hogy erről beszéljen velem. (nevetés)

MARTY: Kedves.

ADAMUS: Kedves. Jó. Köszönöm. Szóval zenét hallgatsz.

MARTY: Aha.

ADAMUS: De szándékosan kikapcsolod, mielőtt elalszol, vagy hagyod, hogy...

MARTY: Beállítom az időzítőt rajta, így magától kikapcsol.

ADAMUS: Jó. Jó. Még egy párat kérnék!

TIFFANY: Kitalálom, hogy hova akarok álmomban utazni, mert tényleg vannak éber álmaim.

ADAMUS: Igen.

TIFFANY: Tehát, elalvás előtt az életem dolgain szoktam gondolkozni és megkérem magam, hogy ezekről álmodjak és hogy álmomban oldjam meg a dolgokat.

ADAMUS: Jó. És milyenek az álmaid?

TIFFANY: Fantasztikusak. Jó érzéssel járnak.

ADAMUS: Jó.

TIFFANY: Bár néha előfordul, hogy azt mondom: „Ma este nem. Aludnom kell.”

ADAMUS: Rendben. Rendben.

TIFFANY: Mert egy kicsit fárasztó, de elmenni...

ADAMUS: És szerinted ez tényleg működik?

TIFFANY: Igen. Máshogy érzem magam tőlük.

ADAMUS: Igen. Igen. Úgy értem, nem gondolod, hogy megálmodod őket? Vagy azt hiszed, hogy csak egy energetikai környezetet adsz ezekkel magadnak?

TIFFANY: Valószínűleg energetikai, de szerintem helyekre is járok.

ADAMUS: Igen, igen. Jársz. (suttogja) Igen. Elmehetsz jó helyekre, pihenő helyekre, boldog helyekre. Gyere el a palotámba! Igen.

TIFFANY: Szerintem már jártam nálad a palotádban!

ADAMUS: Igen! Igen!

LINDA: Ó! Túl sok az információ! (nevetés)

ADAMUS: Jó. A következő!

JOSHUA: Általában akkor megyek aludni, ha elfáradtam.

ADAMUS: Ha elfáradtál. Jó. És ez egy magadra rótt fáradtság?

JOSHUA: Néha, amikor már belefáradok abba, hogy arra várjak, hogy odaérjek.

ADAMUS: Igen, néha szándékosan elfárasztjátok magatokat, csak hogy aludhassatok. Jó. Köszönöm a válaszaitokat!

Miért tettem fel nektek ezt a kérdést, hogy hogyan alszotok el?

Először is, rendkívüli módon fárasztó figyelni benneteket elalvás előtt. Meg hogy keresztül kell mennetek egy rituálén, vagy hogy ki kell gondolnotok az alvásba vezető utatokat és még azt is meg kell, hogy mondjátok magatoknak, hogy mi a fenéről fogtok álmodni. Nem tudjátok, hogy jó dolgokról fogtok álmodni, akár megmondjátok ezt előre magatoknak, akár nem? Igen, mondhatod azt magadnak, például, az ember mondhat ilyet: „*Egy kicsit elfáradtam. Tényleg aludnom kell.*” Mert sokszor tényleg bámulatos helyekre jártok az álmaitokban, csak nem emlékeztek rájuk. Ezért igazából csak hülyítitek magatokat.

A következő a lényegi pontom: Az alvás természetes. Erre lett tervezve. *Ti* terveztétek ezt így. Az álmok nagyon, de nagyon természetesek. Jelen pillanatban is valójában legalább egy tucat vagy még annál is több álomban léteztek. Csak azt hiszitek, hogy ti most csak itt vagytok, de közben mindezek az álom állapotok zajlanak, amelyekhez hamarosan nektek is lesz elérhetőségetek. Na ez aztán tényleg jól össze fog zavarni benneteket, miközben megpróbáltok eljutni a munkahelyetekre. (nevetés)

De ez az egész dolog, hogy nektek bármit is tennetek kell ahhoz, hogy elaludjatok, az nagyon természetellenes, mert maga az álom állapot a saját természetétől fogva természetes. Így terveztétek meg. Ez az az apró dolog, ami nem engedi meg nektek, hogy teljesen elvesztek. Elalszotok és igazán megengeditek, hogy a természetes újrakapcsolódások megtörténjenek. Természetes, hogy kiutaztok más birodalmakba. Természetes, hogy összetalálkoztatok az elmúlt életeitekkel és a jövőbeli potenciáljaitokkal. A természetes összetalálkozás - csendes kölcsönhatás - a lelkekkel megtörténik.

Ha nem lenne az alvás, akkor nagyon magasak lennének annak az esélyei, hogy teljesen belevesztek ebbe a Földi valóságba. Ezért kitaláltátok ezt az okos dolgot. Azt mondtátok: „*Az életem egy részét érintetlenül meghagyom.*” De most meg az embernek gondjai akadnak az elalvással - ami beleavatkozik a természetes alvás állapotba. Nem is igazán értitek, hogyan alszotok el.

Rendkívül egyszerű okból beszélek ma erről. Az elalvás - egy ember számára - a létező legfélelmetesebb dolognak kellene, hogy legyen. Annak kellene, hogy legyen. A legfélelmetesebb dolognak. Miért? Mert ilyenkor elengeditek a kontrollt, az irányítást. És szó szerint a szakadék szélére mentek. Elengedés történik. És néha ezt csak a teljes kifáradással tudjátok megtenni, mert máskülönben az elme továbbra is kavargat és megpróbálja megoldani a dolgokat. De végül - már annyira elfáradtok - hogy elalszotok, álomba merültök.

Amikor átkeltek a túloldalra drága barátaim, ennek kellene a létező legfélelmetesebb dolognak lenni. De mégsem az. Miért? Mert már legalább 18.000-szer megtettétek, vagy még annál is többször, az életkorotoktól függően. És ez bizony sok. Megtanultatok megbízni ebben. Rájöttetek, hogy minden biztonnal fel fogtok ébredni. Valószínűleg. Nem mindig, Még csak nem is gondolkodtok magán az elalváson, mindössze azon kell dolgoznotok, hogy eljussatok az alvásig.

És a lényeg itt az, Aandrah, hogy ugyanez a helyzet a felemelkedéssel. Ez is csak egy elalvás, vagyis lényegében egy felébredés. De ugyanezen az alapelven nyugszik. Természetes. Nem kellene dolgoznotok rajta. Észrevettétek akár egyszer is, hogy amikor dolgoznotok kell az elalváson, akkor

annál nehezebben alszotok el? De amikor csak hagyjátok, hogy megtörténjen - és kikapcsolod az Ősi Idegeneket és engem hallgatsz - ó, Ősi Idegenek - akkor ez olyan természetes, akár az elalvás. Tényleg az.

De van valami, amin az elme folyton dolgozik: „*De mi lesz, ha? Mi fog történni?*” Miért? Nos, azért, mert ezt igazából még soha nem tapasztaltátok meg ebben a birodalomban. Soha nem tapasztaltátok ezt még itt. Ezért aztán itt van ez a sok aggodalom és megrökönyödés, a sok programozottság, hipnózis, rétegek és megszokások, ami ezt teszi veletek.

De fontoljátok csak meg egy pillanatra! Fontoljátok csak meg egy pillanatra ezt az elalvás dolgot!

Ez egy teljes elengedés. Teljes elengedés és bizalom. Csak veszel egy jó mély lélegzetet és csak elengeded. És mérsz a többi dimenzióba. Bemész az álmaidba. És elég kényelmesen érzed magad ahhoz, hogy ezt megtegyed! Szinte minden este megengeded ezt magatoknak.

A megvilágosodás tényleg ugyanilyen. Nem kell rajta dolgoznod. Nem kell... bevenned egy tablettát ahhoz, hogy megvilágosodj! Nem kell azt tanulmányoznod. Azt talán tanulmányozzátok, hogy „*Hogy fogok ma este elaludni? Mi az ami kifáraszt, hogy aludni akarjak?*” Nem. Egyszerűen csak megengeded, hogy megtörténjen. Minden éjjel megtapasztaljátok az álomba merülést.

Ti is tudjátok mennyire csodálatos, amikor már félúton vagytok és rájöttök: „*Á, most elengedem a struktúrákat. Elengedem a kontrollokat, az irányítást.*” - és máris elkezdesz átcusszanni a kezdeti álom állapotba és néha pedig megengeded magadnak, hogy visszacsusszanj. Ugyanez a helyzet a megvilágosodással is, de ott ahelyett, hogy elaludnátok, felébredtek.

Akkor most erre vegyünk egy mély lélegzetet!

Ez egy természetes folyamat. Igazából semmit nem tudtok tenni és nem is kell semmit sem tennetek az érdekében, minthogy megengeded magadnak a megtapasztalását. De bizonyos okokból kifolyólag az elme még mindig bele akar ebbe szólni a sok „*Mi van, akkor, ha?*” kérdéseivel. „*Mi van akkor, ha anyagilag tönkremegyek? Mi van, ha beteg leszek?*” - de ezzel tényleg csak halogatjátok az elkerülhetetlent. És ez abban is megakadályoz benneteket, hogy örömmel tapasztaljátok meg ezt az egész elalvásotokat az ébredésetekbe.

Erre nincs tableta. Erre nincs víz. Erre nincs ima. Erre nincs semmi, csak a saját tapasztalásod. Ennyi. Pont.

Aztán vannak vele tapasztalásaitok. Annak megtapasztalása, hogy elengeditek az emberi részleteket és ez egyfajta kvantum váltás. Aztán az emberi korlátaitokból egy átmenet átvezet a teljességetekbe. Igen! És jó dolog ezt megosztani másokkal. Jó dolog összejönni itt egymással és beszélgetni ezekről a dolgokról. Jó dolog nevetni rajtuk. Jó dolog felismerni és jót nevetni azokon az örült dolgokon, amikhez annyira nagyon ragaszkodtatok. De az már nem jó, ha elkezditek azokat intellektualizálni. Nem jó dolog azt mondani, hogy: „*Ez és ez a módja a megvilágosodásnak. És ezt így és így kell megtenni és mindezt bizonyos kövekkel kell csinálni.*” - és még Isten tudja, hogy miféle dolgokkal, felszerelésekkel. Jó dolog csak úgy együtt lenni és megengedni magadnak, hogy érezd, megéld és sugárzó légy a megvilágosodásodban.

Jó dolog így összejönni, mint most is, mert ez itt nagyon, nagyon biztonságos és egy kicsit még jobban megnyílhatsz és nevethetsz saját magadon. Nevethetsz azokon a tekeréseken, manipulációkon, azokon a dolgokon és azokon a kérdéseken, amik miatt aggódsz. Semmi miatt sem kell aggódnod! Semmi miatt sem kell aggódnod! Ó - már látom is, ahogy az elme száguldozni kezd: „*Ne hallgass Adamusra, mert neki fogalma sincs arról, hogy ez milyen - hogy milyen anyagilag leégni vagy megbetegedni. És mi van akkor, ha...*”

Tényleg? Csakugyan? Nem az a lényeg, hogy én mit mondok, hanem az, hogy te képes vagy-e megbízni saját magadban, pontosan ugyanúgy, ahogy minden éjjel megbízol magadban, amikor

elalszol, ami pedig a nagy ismeretlen. Majd később kérdezd meg erről az elmédet! „*Elme, mi a helyzet ezzel az alvás dologgal? Te igazából ott se vagy. Nem kontrollárod a dolgokat, igaz? Hanem itt maradsz és lustálkodszt. De mégis képes vagy az elengedésre.*”

Akkor most erre vegyünk egy mély lélegzetet!

(szünet)

Ez könnyű. Tényleg bámulatosan könnyű, annyira, hogy egy nap majd odajöttök hozzám és azt mondjátok nekem, hogy: „*Adamus ez olyan könnyű volt, miért nem mondtad már el korábban is?*” (Adamus iszik valamit)

SART: Igen.

ADAMUS: Igen. Akkor erre igyunk!

A Higgs-bozon részecskéről

Röviden meg szeretném említeni azokat az áttöréseket, amik most történtek. Először a külső áttörésekről beszélnék, utána pedig a belsőről.

Július 4-én, a Függetlenség Napján egy tudományos felfedezést jelentettek be. Nem gondoljátok, hogy a Szabadkőműves barátaim ezt pontosan így tervezték el? (nevetés) Igen. Igaz. Volt egy nagy bejelentés. Ő és nem 100% biztosak benne, csak 99% biztosak. Ez egy olyan kijelentés, ami vissza fog térni, hogy üldözze őket. A Higgs-bozonról van szó, ami lényegében egy részecske - de igazából egyáltalán nem az, bár ezt nem akarom elmondani nekik - szóval egy részecske, ami energiát önt az anyagba. És miután tíz milliárd dollárt fektettek bele ebbe a kutatásba - és ez csak a CERN-re igaz, a többieket nem is említem - elő kellett állniuk valamilyen, a sajtónak tett bejelentéssel, mert még több tőkére van szükségük. Azt mondták: „*Úgy hisszük, hogy felfedeztük.*” Nos, részben igazuk is van. A felét felfedezték. (valaki megkérdezi: Most a hidegfúzióról beszélsz?) Nem. Én most az „*Isteni részecskéről*” beszélek.

Tehát közzétették azt a szenzációs bejelentést, hogy felfedezték ezt a bozont, ezt a részecskét. Részben igazuk is van. Érdekes. Érdekes.

Először is, *nektek* kell hitelt adnom, mert ti tudtok erről a dologról, még mielőtt az bekerül a hírekbe. Mert lényegében energetikailag megértitek, aztán meg a tudósok több milliárd dollárt használnak fel arra, hogy megpróbálják ezt beigazolni. Nem is értem, miért nem inkább veletek beszélnek erről. (nevetés) Mert bennetek meg van az a belső, ösztönös megértés, hogy van valami - energia természetesen - hogy van valami, ami a szó szoros értelmében bizonyos irányokba vonzza az energiákat. Amit bozonnak neveznek, az lényegében egy attraktor (*vonzó anyag*), ami magához vonzza az energiák bizonyos részecskéit, amik aztán belemennek az anyagba és így jön létre a fizikai valóság.

Nos, a kérdés elsősorban az, hogy miért csak bizonyos energiák mennek bele az anyagba? Miért nem mindegyik? Mi a helyzet ezekkel a bizonyos energiákkal, amik az anyagba vonzzák azokat? Mi alapján dönti el a bozon vagy az energia, hogy belemegy-e az anyagba? Mi történik azokkal az energiákkal, amik nem mennek bele az anyagba?

KATHY: Igen, ez egy jobb kérdés.

ADAMUS: Igen, tudom. (Adamus kuncog) És - mi történik - á, ez itt a nagy kérdés - mi történik azokkal az energiákkal, amik belemennek az anyagba, mert ők sem maradnak ott örökre? Mi az a hátsó ajtó, ami kiengedi onnan őket? Érdekes.

Mi fog történni ezzel a nagy bejelentéssel erről a részecskéről - ami valójában egy elem - de az fog történni az elkövetkezendő hónapokban, ahogy folytatják majd a kutatásaikat, hogy valaki rá fog

jönni, hogy ez lényegében nem egy tudományos módszer szerint fejti ki a működését. Azt látták, hogy egy ideig aszerint működött, de most már nem úgy működik. Mit fognak tenni? Befogják a szájukat erről, ha elég okosak és meg akarják tartani az állásukat! (nevetés) „Ó, igen! A régi részecske! Remekül állunk vele főnök! Igen uram - 99,9%-ban.” Ó!

Tehát az fog történni, hogy...hirtelenjében azok a tudományos alapelvek, amiket használnak és azok a szabvány modellek, amire ennek az egésznek az alapját lefektették, egyszeriben csak nem fognak működni. Na ez ki fogja őket készíteni. Néhányan bele is fognak ebbe örülni, mert túl sokat fognak ezen gondolkozni, pedig nem kellene. De arra fognak rájönni, hogy ez nem mindig működik ugyanúgy. Pedig ahhoz, hogy valami tudományosan el legyen ismerve, ahhoz az kell, hogy valami mindig pontosan ugyanúgy működjön, de ez nem fog úgy működni, mert először is, nem veszik figyelembe azt a tényt, hogy minden egyes elemnek, minden egyes energiának, minden egyes részecskének - egyetlen egy apró kis kivétellel - meg van a maga ellentétes párja, árnyéka, ami egy másik valóságban létezik. És ezek a legtöbb esetben nincsenek együttesen jelen ugyanabban a valóságban. Tehát amennyiben itt van ez a Higgs-bozon *ebben* a valóságban, amit be tudnak itt azonosítani, akkor nem látják ennek a másik felét - a sötét oldalát, az árnyékát, vagy az ellentétes párját. Itt most a „sötét” alatt nem a „rosszat” értek.

És ez állandóan működésben van. Néha egy ellentétes erőként, néha kiegészítésként, de ennek meg kell lennie és a legtöbb esetben ezt nem látják meg.

Ezért ez össze fogja őket zavarni abban, hogy mi történik valójában. De ez jó, mert egyben ez fogja őket arra motiválni, hogy feltegyék a kérdést: „*Mi folyik itt valójában?*” És elkezdik majd megérteni, hogy a dolgok nem lineárisak, hogy a tudományos módszerek csak néhány esetben érvényesek, de más esetekben túl kell lépjenek a régi tudományos módszereken. Meg kell értenetek egy egészen újfajta gondolkodást, az univerzum új matematikáját és egészen újféleképpen kell megérteni az energiát és annak mozgásait. És bizonyos körökben azt gondolják, hogy ez a Higgs az. De nem, nem az. Ez ott van mindenhol. Mindenhol körbevesz. Most is itt van. Ott van a hasatokban. Mindenhol ott van.

De motiválja ezt a bozont? Elsősorban mi okozza azt, hogy az itt legyen? Mit csinál? Lényegében olyan, mint egy közlekedési rendőr. A megfelelő időkből lelassítja a dolgokat. Vagy éppen felgyorsítja, vagy engedi az áthaladó forgalmat. De miért? Miért? Amíg igazán fel nem teszik maguknak ezeket a kérdéseket, addig csak újabb tíz milliárd dollárt fognak elpazarolni.

A válasz a tudat.

KATHY: És ezt nem befolyásolják a tudósok?

ADAMUS: Nem. Igen és nem. De ne téríts el a témától. Szorító idő alatt dolgozom. Szegény Cauldre, csak ennyi ideje van.

Tehát drága barátaim, ez egy közlekedési rendőrhöz hasonlatos és ez irányítja az energiákat, de mi az, ami megteremtette? Mi határozza meg azt, hogy mely energiák kerüljenek anyagba és melyek menjenek valahová máshová? És hova mennek? A tudat. De ami a tudatra a legnagyobb hatást gyakorolja, az a mögötte lévő szenvedély. A mögötte lévő szenvedély.

És ez nem energia. Egyáltalán nem az. És nem is gondolkodás, mert a gondolkodás cseppet sem szenvedélyes. És ez az, ahol sokan problémákba futtok bele. Azzal, hogy csak gondolkoztok a dolgokon, csak kifárasztjátok magatokat. És ez alig valamicske közvetlen eredménnyel jár.

Ez a *szenvedély*. De nem az elméből ered, ugyanakkor viszont ösztönözheti az elmét. A szenvedély igazából nem egyenlő a kreativitással, de előhozhatja a kreativitást. A szenvedély egyszerű. Kifejező. Megnyilvánul. Nyitott. Szabad.

Akkor most egy pillanatra arra kérlek benneteket, hogy érzékeljétek a saját szenvedélyeteket! Olyan

ez, mint ami sok változatban létezik, oly sok energia található a mezőkben, olyan, mint például maga a szeretet. Hol a szenvedély? A füledben? A lábfejedben? Tényleg. A szívedben? Vagy ott van mindenhol? Talán csak te vagy az? Talán csak a te mérhetetlen vágyad, a lelked vágya a tapasztalásra? Csak magának a tapasztalásnak a kedvéért, anélkül, hogy aggódnál a végeredmény miatt, kivéve azt, amikor nem tetszik az az irány, amerre haladsz és meg akarod azt változtatni. Csak a tapasztalás kedvéért.

Azért említem ezt, mert a tudósok eléggé szó szerint veszik a munkájukat, nagyon szó szerintiek és egy bizonyos fokig ennek így is kell lennie. Ti is eléggé szó szerint veszitek magatokat és azt, hogy merre tartotok. Jelenleg apró kis áttöréseitek vannak. Apró kis megnyílások ezek. Beszéltünk ezekről a múlt havi összeövetelünkör. Ezt hívjuk miráznak vagy délibáznak, káprázatnak. Azt mondtam, hogy amikor meg van az az „aha”, az a kis ihlet, inspiráció, akkor végre már nem gondolkodtok róla, hanem egyszerűen csak megértitek. Nem kell gondolkoznotok a „Vagyok, Aki Vagyok”-on. Ez egyszerűen csak ott van. És nem kell gondolkoznotok a bőségről. *„Hogyan jutok bőséghez? Mi a bőség?”* Az egyszerűen csak ott van. Hirtelenjében - mi ez? Aandrah tudja - integrálódik. Amikor gondolkoztok róla, akkor az azt jelenti, hogy nincs integrálva. Akkor az egy elképzelés. És kint lebeg valahol.

De amikor csak...amikor ez integrálva van, akkor csak...Á! Ennyi. És azt mondtam, hogy abban a pillanatban, amikor ez megtörténik, csinálj egy mirázt! Csak egy rövidet - *„Ó! Épp megvilágosodtam. Éreztem. Ígérem, nem fogok rajta gondolkozni, hanem egyszerűen csak meg fogom tapasztalni.”* És csinálj valamit! Igyál meg egy pohár bort! Táncolj az utcán! Vegyél egy élményfürdőt vagy habfürdőt, vagy bármit, csak azért, hogy elismerd azt a pillanatot és hogy a következő és az azt követő és az azt követő áttörés is eljöhessen.

Az élet - pontosan úgy, ahogy a tudósok is hajlamosak nagyon lineárisak lenni a gondolkozásukban, pedig, ha az egyikük képes lenne kilépni a dobozból és egy kis távoli megfigyelést végezne, vagyis kinézne a potenciálokba, akkor azonnal megértenék - és ez ismerős nektek is. Ez arról szól...keresztül mentek a napi taposómalmon. Reggel felkeltek és indul a napi rutin. Felöltöztök, - és van egy részetek és én ezt tudom, hisz ott vagyok veletek - aki azt mondja: *„Itt egy újabb nap. Ó, Istenem, Adamus, Fehér Sas és Mark, mikor, végre mikor fog már megtörténni?”* És végigmentek a napi taposómalmon, ugyanazt a rutint követve minden egyes nap és azon merengtek, hogy vajon mikor fog már megtörténni?

Ez abban a pillanatban fog megtörténni, amikor reggel felkelés után nem öltöttek magatokra a páncélzatokat, nem indultok csatába, hanem azt mondjátok: *„Most másképpen fogom csinálni. Ma nem fogok rajta gondolkozni. Ma nem próbálom meg eltervezni a megvilágosodásomat.”* Mert a legtöbbször az úgyszólván csak egy rakás makyó. Megtervezitek, hogyan éljétek egy kicsit nagyobb bőségben, hogy ne kelljen olyan fiatalon meghalnotok.

Tehát amikor azt mondjátok: *„Felkelek és ma ez egy természetes nap lesz”* - na ekkor hagyjátok, hogy a természetes folyamat megtörténjen és hagyod, hogy az eljőjön hozzád.

A lényegi pontom ebben az, hogy a legtöbbszörben érzek egy áttörést. Nem a nagy áttörést, de egy áttörést. Ezek a kisebb áttörések azok, amiket apró kis lépésekben tesztek meg, mert ezek akadályozzák meg, hogy megégy vagy szétolvadj attól az egyetlen nagy áttöréstől. És akkor ezek egyre csak jönni fognak, na nem lineárisan, nem naponta egy áttörés képében. Nektek meg lesz arra egy hajlamotok, hogy amikor meg lesz ez az áttörés, ami közeledik - akkor az történjen meg minél hamarabb egy melletted lévő emberi testtel is. *„És mit akarok majd tenni?”* (nevetés) Olyanok lesztek, mint a CERN-ben dolgozó tudósok, megpróbáljátok azt megismételni. Azt fogjátok mondani: *„Ó, Istenem, ez remek volt! Hú Életem legjobb két másodperce!”* (nevetés) *Teljes összekapcsolódottság érzésem volt.* És akkor azt is meg fogjátok majd érteni, hogy nem lesz ez a *„Kumbaya, mi mind egyek vagyunk”* - dolog. Akkor lesz a *„Vagyok, Aki Vagyok!”* . És óriási különbség van a kettő között, amikor meg lesz az az áttörésed.

És olyanok lesztek, mint a tudósok. Azt mondjátok majd: „99% biztos vagyok benne, hogy ma volt egy áttörésem. Szerintem az volt. Elég biztos vagyok benne. De publikálni fogom, mert már oly sok életet befektettem ebbe a megvilágosodásba, ezért aztán mindenkinek el fogom mondani - aki csak gondol rám - hogy ma meg volt a megvilágosodásom.” És utána meg megpróbálsz azt megismételni.

És akkor az a napi taposómalom megint elkezd megtaposni. Elkezd téged lemeríteni, kifárasztani. És akkor próbálsz majd azt mondani: „Várjunk csak egy kicsit, miről is gondolkodtam akkor, amikor megtörtént az áttörésem? Mit is csináltam éppen? Visszatérek ahhoz. Visszamegyek ugyanarra a helyszínre. Az volt az. Egyedül sétáltam a tóparton és láttam egy vitorlást és ragyogó napsütés volt és a napi dátum numerológiája kilences volt, tehát ennek jónak kellett lennie. Megvárom a következő napsütötte napot, amikor kilences a nap numerológiája, de várjunk csak, mi lesz a vitorlással? Elsüllyedt.”

Megpróbálsz majd újratemetni az egész szituációt és ez nem fog működni. Ezt már most megmondom nektek. Hogy miért? Mert éppen mentálissá váltál. Irányítasz, kontrollálsz. Tervezgetsz. Megpróbálsz újratemetni valamit, ami a.) nem is akar újratemetődni, b.) lehetne egy még nagyobb áttörésed, ha lennél szíves megengedni. Ha elvégzed azt a mirázst egy pillanat alatt és elismered: „Ó, pont most volt egy csodálatos áttörésem! Nagyszerű! Igen! Hű! Engedem a többit is!” - és utána meg csak éled az életed és élvezed azt. Van ennek értelme? Nincs. Jó.

Tehát, amit itt mondani próbálok az az, hogy mostanság kvantum dolgok fognak történni. Miért? Mert nagy szenvedéllyel bírtok eziránt és már belefáradtatok ebbe a napi taposómalomba. És miért is ne? Miért is ne? Csak úgy, legyenek nagy áttörések! Az elkövetkezendő hónapokban. A következő hónapokban. És amikor ez megtörténik, csak álljatok meg egy pillanatra! Lélegezzétek azt magatokba!

Én itt most szenzációs, *elképesztő* szintjeiről beszélek - de még beszélni is nehéz róla - a bizalomnak és annak, ahogy eddig éltétek az életeteket. Itt nem csak arról van szó, hogy az út kicsit kiszélesedik. Hanem arról, hogy az út eltűnik és igazán nagyon megváltozik a dolgokról alkotott felfogásotok. Abszolút! Nem akarok itt rátérni a részletekre, mert azt akarom, hogy megtapasztaljátok.

Akkor most csináljuk a következőt! Csináljunk egy rövid...itt nagyszerűen érzitek magatokat az életetekben, remélem. És most ez az áttörés, hirtelen megnyitja, felemeli a fátylat és bekövetkezik az „aha” pillanat. Már annyira nagyon készen álltok rá. Annyira készen álltok erre. Amennyiben ezt választjátok - és most csak a kérdést teszem fel - de amennyiben azt választjátok, akkor az el fog jönni hozzátok. Meg fogjátok azt teremteni, amennyiben azt választjátok.

Akkor most itt, ebben a biztonságos térben csináljuk ezt meg! Ebben a biztonságos térben. Ez a te személyes dolgod, amennyiben ezt választod...amennyiben ezt választod.

(szünet)

Jó. És tudom, hogy a ti szenvedélyetekkel ez határozottan meg fog történni. És amikor megtörténik, arra kérek titeket, hogy nem kellene ezt a nagy nyilvánosság elé tárni, hülyén reklámozni. Vagyis nem kellene vele betéríteni az egész Facebook-ot meg a YouTube-ot és nem kellene videókat sem készíteni róla és tanfolyamot sem kellene tartani róla. Ez egy személyes dolog, csak neked szól abban a pillanatban. Legyél együtt vele. Legyél együtt vele, mert lesznek olyan tudósok, akiket tojásokkal fognak megdobálni a felfedezéseik miatt. Egy részét fedezték csak fel. Pont ez itt a probléma.

Akkor vegyünk egy mély lélegzetet erre és haladjunk tovább a következő témakörünkre. Úgy látom, hogy már alig maradt egy pár percünk rám.

Jelen lenni

A következő dolog az én valódi mai napra szóló üzenetem. Amint megengeditek magatoknak, hogy egy egészen újfajta módon tapasztaljátok meg az életet, ahogy felszabadítjátok magatokat a kötelékeitek és a korlátaitok alól, az egyik fő javaslatom az lenne a számotokra, sok-sok indokból kifolyólag, hogy engedjétek be a Jelenléteteket ebbe a valóságba. Ó, tudom, ez már elavult, régi dolog, hogy légy a Most-ban, talán mára spirituálisan már ki is ment a divatból. De akkor fogalmazzuk meg ezt másképpen - legyél Jelen. Miért? Mert sokszor nem vagy jelen. Sokszor más dolgokon gondolkozol, ami régies. Beszéltünk már erről. De most mindennél fontosabbá válik, hogy Jelen legyél. Ami azt jelenti, hogy a fizikai testedben vagy, az elmédben vagy, önmagadban vagy itt.

Ez az a találkozó pont, ahol ez az áttörés megtörténhet, amiről az előbb beszéltem. Ez a beérkező energiák találkozó pontja. Bizonyos értelemben véve te vagy a saját bozonod. Te vagy a saját energia begyűjtőpontod, amit aztán behelyezel vagy az anyagba, vagy a bőségbe, vagy az egészségébe. És te válsz azzá a befogó ponttá.

Ehhez fontos teljes mértékben Jelen lenned és nos és sok más területen jó osztályzatokat adok nektek. De a Jelenlét nem a legerősebb tulajdonságotok, arra nem tudok ötösöket osztogatni nektek. Vagy négyest vagy hármast sem. (Adamus nevet) Miért? Mert az energiák különösek. Nehéz ez. A külső energiák nagy kihívásokat adnak. De ahogy ezek az áttörések megtörténnek, le akarod azokat földelni. A testedben akarsz lenni.

Tehát mi is ez a Jelenlét? Mi a Jelenlét? Az, hogy itt vagy. Tudatosnak, ébernek lenni itt és most. Egyszerűsítsünk.

Akkor most vegyél egy mély lélegzetet, ahogy ezt Aandrah is mondaná most nektek. Vegyél egy mély lélegzetet a testedbe! Sőt, mindenki álljon fel, hogy tényleg Jelen legyen. Igen. (A közönség feláll)

Vegyél egy mély lélegzetet a Jelenlétedbe! Ez azt jelenti, hogy a testedbe, önmagadba, ebbe a terembe és ebbe a dimenzióba.

Én most ezzel nem azt mondtam, hogy korlátozd le magad csak erre a dimenzióra, mert a tény az, hogy egyszerre sok dimenzióban is jelen lehetsz. Sok valóságban létezhetsz egyszerre, egy időben és mindegyiknek a tudatában lehetsz. De ez azzal kezdődik, hogy itt és most jelen vagy. Ez az a pont, ahol magadba fogadod az energiákat. Ez az a pont, ahol magadba fogadod a Lelkedet. Ez az a pont, ahol magadba fogadod az Én Vagyok-ságodat.

Amikor nem vagy itt, amikor a saját kis álmvilágodban tartózkodsz, vagy amikor álmodozol, akkor teljesen mindegy mekkora nagy a szenvedélyed a megvilágosodásra vonatkozóan, az nem fogja megtalálni a hozzád vezető útját. Akkor nem fogod befogadni azt a bőséget, ami éppen itt van.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet és legyetek a testetekben!

Na, éppen eleget beszéltem erről. A következő rész - mert ez régi kalap volt - a következő rész pedig az, hogy sugározz. Legyél ebben sugárzó. Itt vagy a testedben. Némiképpen itt vagy. Legalábbis a következő 5,6 percen itt vagy. Képes vagy sugározni? És mielőtt ezt megtennéd, vedd fontolóra a következőt: Mindenféle okod van arra, hogy ne sugározz. Nem akarsz kilógni a sorból. Nem akarod ezt ráerőszakolni másokra. Félsz a saját ragyogásodtól, attól, hogy a ragyogásod túl sok lesz nekik, (nevetés) De igazából attól még jobban félsz, hogy valaki észre fog venni. Aha! És észreveszik azt a pillantást a szemedben! Ezért inkább lesütöd a szemed. A kicsi hangodban maradsz és így senki sem fog meghallani téged és senki sem fog meglátni téged. Na akkor most kezdj el ragyogni!

Amikor sugárzó vagy, veszel egy mély lélegzetet. És magad mögött hagyod a páncél öltözékedet és

egyszerűen csak hagyod, hogy az energiák, a fény, vagy nevezd, ahogy akard - az Én Vagyok-ságod kisugározzon. Semmit sem kell tenned a kezdeddel, sajnálom Joanne! Csak veszel egy mély lélegzetet Á! Hagyod, hogy megnyíljon! Hagyod, hogy sugározzon!

Nem erőltetsz semmit. Nem, ezt nem kell erőltetned. Csak megengeded. Nem manipulálsz azt fény vagy színterápiával. Senki más nem kell, hogy sugározzon helyetted! Nem mész keresztül egy sugárzási logaritmuson. Nem nézel bele a „Hogyan sugározzunk: Első lépés - című kézikönyvbe! Ő és most nevettek - pedig ez annyira tipikus! Ez tipikus „Pontosan hogyan is kell kisugározni?”

Veszel egy mély lélegzetet és csak hagyod, hogy ez legyen, mert az az energiamező, aki vagy, illetve legalábbis az energia konvergencia pontja vagy - az természetes. Az volt természetellenes, hogy ezt eddig bent tartottad.

Akkor vegyél egy mély lélegzetet! Ó! Sugársz! Megnyitod. Kontroll, irányítás nélkül. Visszafogás nélkül. És nem aggódsz azon, hogy az energiameződ 3 méteres vagy 20 méteres. Ez nem számít. Engeded, hogy kiragyogj, elsősorban azért, hogy *te* lásd ezt. Hogy *te* megpillantsd. Hogy amikor tükörbe nézel...

Meg kell kérdezzem! Sokszor látlak titeket, amikor tükörbe néztek - és amikor én nézek tükörbe, akkor nem látok ott semmit. (nevetés) De figyelek titeket, ahogy belenéztek a tükörbe és láttok valamit, de mégsem láttok ott semmit, ha értitek, hogy mire gondolok. Nem éreztek semmit sem. Láttok ugyan valamit, de nem éreztek semmit. Kissé kritikusak vagytok: „*Jaj, másképp kell fésülnöm a hajamat és másképp kellene feltennem a sminkemet.*” De amikor belenéztek a tükörbe, éreznetek kellene valamit. Ez azért nem ment, mert eddig visszafogtátok a kisugárzásotokat. Még csak nem is látjátok magatokat a tükörben, ezért aztán mások sem látnak benneteket.

És szerintetek ki az, aki szintén nem lát titeket? Hát a Lelketek! Elrejtőztök. Ő pedig bújócskát játszik veletek. Ez egy remek játék!

De mi lenne, ha most elkezdenél sugározni? Megnyílni?

Nos, aggódtok. Könnyű ezt itt megtenni, mert nos, mi mindannyian Shaumbrák vagyunk és nem bánjátok, ha másokra is kisugárzódik az energiátok. De a külvilágban már aggódtok ezen. „*Nos, mi van akkor, ha ezt ráerőszakolom valakire?*” Elárulom nektek: A kisugárzásotok csak egyetlen egy dolgot fog tenni, vagy talán kettőt: Először is, el fognak futni, menekülni. (kisebb nevetés) Másodszor pedig: Ez meg fogja világítani az ő potenciáljaikat is. Ez semmit sem fog rájuk erőszakolni, hanem be fogja világítani a potenciáljaikat.

Hát nem csodás ezt tenni? Olyan ez, mintha gyertyával a kezdedben mászkálnál. Nem veszed rá őket arra, hogy bármit is válasszanak. Talán csak megvilágítasz számukra olyan dolgokat, amit eddig nem láttak még. És nem számít nektek, hogy megteszik vagy nem teszik meg. Te csak szereted felfelé tartani a gyertyát. Talán ez az én munkám is. Ó, leülhettek. Sugárzóan, legyetek szívesek! A székbe is vigyétek magatokkal a kisugárzásotokat! (a közönség leül)

Igen, a kisugárzás. Ebben a hónapban ezen fogok veletek dolgozni. És emlékeztetlek majd arra, hogy ne vedd magadra a páncélruhádát! Nem csatába indulsz! És eleinte ezt kissé kényelmetlennek fogod találni, mert annyira hozzászoktál már ahhoz, hogy ezt visszafogd. Már megszoktad, hogy... már nem is érzed ezt magadban, csak egy nagyon kicsikét.

Ezért most arra kérlek titeket, hogy hozzátok ezt elő! Az emberek elkezdenek majd észrevenni titeket. Ó igen! Elkezdenek majd meglátni benneteket. (szándékosan Kerri-re néz)

KERRI: Sugárok?

ADAMUS: Gyere ide! (nevetés) Ő kérte. És ki vagyok én, hogy ítélkezzem? Majd ti fogtok.

LINDA: Ez már esedékes volt neked. Kell neki mikrofon?

KERRI: Igen.

ADAMUS: Nem is tudtam, hogy ez egy étterem. Azt hittem..(nevetés) Oké, kérlek sugározz nekünk! (Kerri kinyújtja a kezeit és mosolyog - a közönség nevet)

ADAMUS: Jó. Jó. Rendben. Nekem le kell...(Adamus leül az első sorba) Jó. Kérlek, sugározz! (Kerri megint kitárja a kezét és mosolyog)

KERRI: Most jobban kijött?

ADAMUS: Ó, mi itt még...mi itt még várunk. (Adamus nevet)

KERRI: Micsoda?

ADAMUS: Várunk.

KERRI: Pedig én sugározok, ugye Norma? (Norma bólint) Köszönöm Norma.

ADAMUS: Na, állítsuk le a show-t! Ez volt a „gyorsan, haladjunk”. Pedig sugároztál. Mit vettetek észre? Először a szemekben látszik. A szeme életre kelt - igen és aztán kiragyogott és azt mondta - Sugározok. És utána mi történt?

KERRI: Kétségeim támadtak.

ADAMUS: Mint mindig, ez kiszámítható volt. Mint egy tuti biztos Las Vegas-i tét. Kétségei lettek! És azt mondta: „Édes Istenem, lehet, hogy nem is sugározok. Lehet, hogy rosszul csináltam. A francba, el kellett volna olvasnom a sugárzásról írt könyvet, mielőtt idejöttem volna! Norma, jól csinálom?” Norma pedig: „Egyedül vagy kedvesem!(nevetés) Mert ha bármit is mondok, akkor nekem is oda kell mennem melléd!” Nos, hát akkor gyere csak ide te is! (nevetés) Kérlek! (Norma odamegy és megöleli Kerrit) És akkor most, hogy te is ezt kérted! Ó és én a terem végében leszek, hogy lássam - érezzem - a sugárzást.

Akkor kezdjétek sugározni, ragyogni! (Kerri és Norma sugároznak)

Ne nézzetek rám! (nevetés)

NORMA: Nem rád nézek. Keresztül nézek rajtad. (nevetés)

ADAMUS: Sugárzás. Fénylő, ragyogó létezők.

(ott állnak és sugároznak)

Mit vesztek észre? Mit vesztek észre? (a közönség különböző válaszokat ad) Nos, mit vesztek észre? Valaki. Ó és nem foglak azért idehívni, mert nálad van a mikrofon. Egyébként is idehívlak, de nem azért, mert nálad van a mikrofon. Igen, Mary?

MARY: Nos, Kerri abbahagyta a beszédet, amikor elkezdett sugározni.

ADAMUS: Igen. Jó. Jó. Mit vettetek még észre?

PAUL: Kerrinek jó a világítása. (nevetés)

ADAMUS: Először is azt mondanám el, hogy Aandrah ehhez már hozzá van szokva. Ezt csinálta éveken át. Itt állhat. Egy izmának sem kell megrándulnia. Semmit sem kell tennie. Nem előad, hanem sugároz és ez csak...tehát itt van ő. Elég megdönthetetlenül. Kevés olyan dolog van, amivel ki tudnám őt ebből billenteni, de elég megdönthetetlen. Egyszerűen csak jelen van. Jelen kell lennie a munkájában - abszolút jelen kell lennie, mert máskülönben azoknak az apsektusai, akikkel dolgozik, szétrúgnák a fenekét az egész teremtésben.

Kerri pedig rendelkezik a természetes...ide tud jönni és természetesen képes sugározni. És mi történik akkor? „Jaj! Lehet, hogy nem is jól csinálom. Ó, Istenem! Ez annyira kínos, mert mindenki erről fog beszélni a Facebook-on!” Tehát bejön ez az összes emberi dolog. Mindent csodálatosan

csináltál egészen addig, amíg el nem kezdted gondolkozni róla. Most akkor ne gondolkozz!

KERRI: Oké.

ADAMUS: Sugározz!

Ez az! Ez az!

KERRI: Hogy-hogy nem tetszik neked ez az egész?

ADAMUS: Dehogynem, tetszik. Add ide a kezed - képes vagy ezt magaddal vinni holnap a világodba is?

KERRI: Igen, képes vagyok.

ADAMUS: Lószart!

KERRI: De igen, képes vagyok! (nevetés)

ADAMUS: Abszolút... valóban? Azt fogod gondolni, hogy igen.

KERRI: Nem adom fel - képes leszek!

ADAMUS: Jó.

KERRI: Soha nem adom fel!

ADAMUS: És nem is kell feladnod!

KERRI: Pontot is kapok ezért?

ADAMUS: Holnap ne szállj fel a lóra!

KERRI: Oké. Nem. Már is ejtem. Bumm! És a páncélzatomat is! (úgy tesz, mintha levonné magáról)

ADAMUS: Jó. Jó. Nincs rá szükséged.

KERRI: Már el is tűnt.

ADAMUS: És nincs rá szükséged.

KERRI: Nincs.

ADAMUS: Nézd meg ezt a példát! (Normára gondol) Most akkor hozd be saját magadba! Semmit sem kell tenned! (Adamus sugárzik)

KERRI: Igen, így lesz.

ADAMUS: Ez ennyire könnyű.

És akkor a szemeid fel fognak fényleni, ragyogni. Ez lesz a legelső dolog. És mosolyogni fogsz. És megszabadulsz attól a büztől is, ami akkor van, amikor magadra öltöd a harci jelmezedet. És csak kisugársz magadból a Jelenlétedet. Ez jó érzés. Érzed, hogy életben vagy.

Amikor bekövetkezik az az áttörés, amiről mondtam, hogy hamarosan megtörténik, akkor jelen kell lenned ahhoz, hogy befogadd! Az egy szenzációs tapasztalás lesz. Azon fogsz tünődni, hogy miért és hogyan bonyolítottál, nehezítettél meg és tettél természetellenessé mindent ennyire nagyon.

Akkor vegyünk egy mély lélegzetet! Köszönöm. Köszönöm. (taps) Vigyétek magatokkal a kisugárzásotokat! Vigyétek magatokkal!

Ezen dolgoznotok sem kell. (Adamus nevet, ahogy Kerri táncot lejt a sorok között) Remélem ezt a kamera is látta. (nevetés)

Vigyétek magatokkal a kisugárzásotokat! Ezen nem kell dolgoznotok és ez itt a lényeg. Nem kell

ezt megteremtenetek. Ez már itt van. Csak hozzátok ezt be ide, a Jelenlétetekbe, ebbe a pillanatba! Minden más csak gyerekjáték! Hacsak nem kedvelitek a drámát, a küzdelmeket, a kihívásokat, azt, amikor nyomorultul érzed magad, amikor megbetegíted magad, amikor leégsz anyagilag és amikor depresszióba esel) Valószínűleg nem ez a helyzet, mert egyébként, drága barátaim, azon a ponton tartunk, ahol arról beszélünk, hogy behozod magad a világodba a világ számára. A világ számára, abszolút.

Jonette és Fehér Sas üdvözlése

És akkor most vegyünk egy mély lélegzetet és váltsuk át az energiákat kissé! Készüljünk fel Jonette Crowley-re és Fehér Sas-ra. Drágám, gyere ide előre! (a közönség tapsol) Kérlek! És most pedig lazulj el! Ó, a Jelenlét! Csináljuk! Sugározzunk együtt!

(sugároznak)

JONETTE: Mm.

ADAMUS: Jó.

JONETTE: Visszhangzik. Visszasugároznak.

ADAMUS: Igen, meg fogjátok tanulni, hogy olyan ez, mint egy hangvilla rezonancia és hogy együtt fogtok sugározni. És semmit sem kell tenned. Jó.

Akkor, ha felkészültetek...

JONETTE: Rendben, én erre a magas székre fogok ülni.

ADAMUS: Jó. Vegyünk egy mély lélegzetet, amíg ezt behozzuk!

Kérdések és válaszok

Eljött a kérdések és válaszok ideje. Kérdések és válaszok - nem éppen ez a kedvencem - itt most engedékeny vagyok Cauldre-vel, Lindával és egy páratokkal - mert tudjátok a választ. A kérdések jobbak lettek. Sokkal jobbak. Szegény Tóbiás, neki aztán nagyon rossz kérdéseket kellett megválaszolnia. (Adamus nevet)

Akkor kezdjük is! Mi - az entitások - nagyon egyértelműek és egyenesek leszünk a válaszadásban. Ó, ebben már megegyeztünk. Egyenesek leszünk. Rendben van ez veletek? (A közönség válasza: Igen) Most ezt mondjátok, de... (Adamus kuncog) Jó.

Vegyünk egy mély lélegzetet! Drága Linda fel fogja olvasni a kérdéseket, vagy pedig odaviszi a közönséghez a mikrofont.

LINDA: Mindkettőt.

ADAMUS: Ahogy odatartja eléd a mikrofont, jobb, ha van kérdéseitek vagy egy jó állításotok.

Vegyünk egy mély lélegzetet!

LINDA: Odamegyek a kérdezőhöz a mikrofonnal és vannak olyan kérdések is, amiket fel fogok olvasni. Van valakinek most kérdése? Oké, már megyek is.

ADAMUS: Jó. Mi pedig felváltva fogunk válaszolni. Jó. Kezdjük.

VICKI: Szeretném hallani Fehér Sas véleményét a Higgs-bozon részecskéről.

ADAMUS: Elnézést, megismételnéd?

VICKI: Szeretném hallani Fehér Sas véleményét...

ADAMUS: Nagyszerű, én is.

VICKI: ...a Higgs-boson részecskéről.

ADAMUS: Abszolút. Higgs-bozon.

FEHÉR SAS: Üdvözlét, bár ez inkább Mark területe, de akkor Markot fogjuk csatornázni.

Rá fognak jönni, hogy ez nem annyira egy részecske, hanem egy portál, mégpedig egy multidimenzionális portál és ezért is van az, hogy nem mindig ugyanúgy működik. És arra is rá fognak jönni, hogy ez nem csak egy portál, hanem rengeteg sok portál, ami egy portálként működik. Ezért lehetetlen ezt ismertetni. Lehetetlen ezt tudományos módszerekkel megtalálni. Ez egy tudati Adamantin részecske, de egyáltalán nem részecske, sokkal inkább egy térbe nyílás. És az a tér multidimenzionális. Köszönöm.

ADAMUS: Jó. Jó kérdés.

FEHÉR SAS: És most akkor megkapjuk az öt milliárd dollárt? (nevetés) Jonette bőségén dolgozunk.

LINDA: Valaki másnak van kérdése?

ADAMUS: Kérdések.

LINDA: Oké, akkor felolvasok egy Adamusnak címzett kérdést.

ADAMUS: Jó.

KÉRDÉS: (Linda olvassa fel) Adamis...

LINDA: Ezt egy tanító küldte be.

KÉRDÉS (folytatás): Gyakran csevegünk és megkérdezted tőlem, mi a szívbeli szenvedélyem és a válaszom az, hogy a Szexuális Energia Iskola tanítása. Azt kérdezném tőled, hogy mi a véleményed a Szexuális Energia Iskoláról? Mi olyat ad az a résztvevőknek, amit semelyik másik tanfolyam sem ad meg a teremtésben? És megtennéd, hogy hozzájárulsz az augusztusi, Wellingtoni, Új-Zéland-i Szexuális Energia Iskolához? (nevetés)

ADAMUS: Jó kis reklámozási kísérlet belebújtatva egy kérdésbe. (nevetés), de ez egy érvényes kérdés. A Szexuális Energia Iskola - Tóbiás tanfolyama - azért született, hogy segítsen megérteni az embereknek az energia táplálkozást. Ma is az energiáról beszélünk itt a Higgs-bozon kapcsán. Már időtlen idők óta beszélünk az energia működéséről, nem csak itt a Földön, de az angyali birodalmakban is, ahol szintén harcokat vívnak az energiáért, vagy még inkább a hataloméért. Az eredeti csatározások akkor kezdődtek, amikor az angyali létezők, akik már nem élvezték a Forrás egységét, kint találták magukat az Űrességben és megpróbálták Hazajutni. Azt hitték, hogy ennek az a módja, ha összegyűjtik az energiát, mint valamiféle üzemanyagot és az majd hazajuttatja őket. De lényegében mindeközben mást sem tettek, minthogy megpróbáltak energiát lopni magukon kívülről és így egyre távolabb és távolabb kerültek az Otthontól.

Belül még mindig egy energia krízis zajlik. Energia krízis zajlik ebben a világban is és az egész univerzumban is. Tehát amiről itt beszélünk, az energia táplálkozás vagy energia lopás tekintetében, ez nem csak az emberekről szól. Ez mindenhol folyik, a teremtés egészében. Még mindig hatalmi harcok folynak az összes dimenzióban.

Sok minden meg lett oldva az itteni megértések által, nem csak a Szexuális Energia Iskola által, de más dolgok által is, mert a hatalom az egy illúzió. És amennyiben a hatalom egy illúzió, akkor semmi szükség sincs az energia lopásra, begyűjtésre, vagy őrizgetésre. Az energia nyitott és szabad. A tapasztalást szolgálja.

Nincs igazi hatalom. Szinte mindenki abban az illúzióban működik, hogy dualitás van. És a legtöbb

helyen még van, de ha elolvassátok a könyvemet - Live Your Divinity-Éld meg az Isteniséged! - szégyentelen önreklámozás - akkor az utolsó fejezetekben elolvashatjátok, hogy a dualitásnak az egész felfogása már megoldódott a dolgok összességének a magjában. Vagyis, többé már semmi szükség az ellentétes erőkre. Semmi szükség arra, hogy minden reggel felpattanj a lovadra a lándzsáddal és csatába indulj! Miért? Miért csináltad ezt eddig is? Mert mindig is így csinálta mindenki. És talán, de csak talán, ti lesztek azok, akik ezt megváltoztatjátok. Jó.

A következő kérdés Fehér Sas részére.

KERRI: Amikor lefekszem lélegezni...

ADAMUS: Ó, csak úgy sugázzol!

KERRI: Köszönöm.

ADAMUS: Igen.

KERRI: A kedvenc színem.

ADAMUS: Igen.

KERRI: Amikor mostanában lefekszem lélegezni, akkor van egy kis ideig tartó élményem. És...ez talán az Aliyee és erre szeretnék megerősítést kapni. *(Az Aliyee egy kiterjedt létállapot, amiről Tóbiás beszél a Szexuális Energia Iskolában)* És ez olyan nagy, hatalmas és ijesztő, hogy lezárom és még csak észre se veszem tudatosan, hogy lezárom. Csak már mikor lezártam, akkor, utólag jövök rá. És ez...olyan érzésem van, hogy ha az emberi részemet félre tudnám állítani az útból, akkor ez egy állandó létállapot lehetne. Miért zárom ezt le? És tudod, le kell, hogy legyen zárva? Fokozatosnak kell lennie? És mi ez?

FEHÉR SAS: Akkor kezdjük az elején! Az az ugrás, amit a tudatod megtesz, az mindenképpen megtörténik. Az a részed, aki ezt le tudja zárni, csak egy nagyon kicsi ajtóért felel. Az épület többi része nyitott és így a szellemed, a tudatod, már megértéssel bír ezek felől a hatalmas dimenziók felől, aminek a része vagy és jól érzi magát. Tapasztal.

Ami lezárásra kerül, az a memória ciklus, hogy amikor visszatérsz, akkor arra emlékszel, hogy ezt nem tudod lezárni, mert az a részed, aki be tudja csukni az ajtót, csak egy nagyon kicsi ajtóért felel. Erre emlékezz! Tehát ne aggódj amiatt, hogy lezárod ezt, ahogy azon sem, hogy valami félelemnek vagy folyamatnak lennie kell. Tudd, hogy amikor azt érzed, hogy egy ugrás történik meg, akkor az már meg is történt.

És akkor vegyük a kérdésedet és mondjunk valamit arról az áttörésről, amire mindenki vár. A vicc az, hogy ez már tegnap megtörtént és ti pedig annyira nagyon várjátok a holnapot, hogy közben ezt meg észre sem veszitek. Mi van akkor, ha az összes áttöréseitek, amit csak akartok, már tegnap megtörtént? És az a részetek, aki valamiért felel, megkapta ezt a kis babaházat, amiért felelhet. De a létezésed hatalmas részéért a Lelked a felelős és az sokkalta okosabb, ezért soha nem csukja be az ajtókat. Köszönöm.

ADAMUS: Kitűnő! Következő kérdés. Jó.

MARY: Van egy projektem, amit sok-sok kreativitással és szenvedéllyel teremtettem és most a projekt marketing részénél tartok. De az agyam nagyon az útját állja és hogyan tudnám mindezt az agyam nélkül csinálni? Csak engedjem el? Vagy, tudod..

ADAMUS: Egy kis tisztázás kellene: Hol van itt a kreativitás?

MARY: A marketingben, abban, hogy behozzam a bőséget ezzel a teremtéssel, ami...beszéltél a szenvedélyről. Ennek az a címe: „*A pite iránti szenvedély*” Szóval ebben benne van a szenvedélyem és a kreativitásom.

ADAMUS: Azt hiszem ezt Fehér Sas és én is meg fogjuk válaszolni. Szeretnéd te kezdeni?

FEHÉR SAS: Nem figyeltünk. Nem. (Adamus kuncog)

FEHÉR SAS: A kreativitás benne van az egészben, de váratlanul, a termék megteremtése során lehetővé tette magadnak a kreativitásodat, de a marketing és az eladási részben azt mondod, hogy nem tudod. Így ezzel kizártad a kreativitást belőle.

Ahelyett, hogy az elméd miatt aggódnál, engedd meg, hogy az elméd adjon neked egy játékmegoldást, ahol tudod, hogy milyen dolgokat kell megtenned, majd dobálj darts-ot rá vagy kristályokat, vagy csak csukd be a szemed és válaszd úgy ki a dolgot: -„Ó, ha az elmém ezt tette ide tennivalóként, akkor most ezt választom és ezt fogom ma megtenni.”

Tehát engedd, hogy a véletlenszerűség.....hagyd, hogy az elméd állítsa fel a játékmegoldást és hagyd, hogy a varázslat válassza ki a feladatot és így az elméd is beengedi a varázslatot és te is sokkal jobban fogod magad érezni.

MARY: Köszönöm.

ADAMUS: Jó és akkor nagyon gyorsan: három eleme van annak, amit teszel. Legelőször is ott a projekt, hogy megteszel valamit, másodjára remélhetőleg pénzt is akarsz belőle, harmadjára pedig egyszerűen csak kreatív akarsz lenni. De néha a prioritások felcserélődnek. Valami kreatív dolog végzésének egyszerűen csak a szívből kell erednie. Te egy nagyon természetes kreatív tehetséggel vagy megáldva és innen ered a szenvedélyed. A marketing, a részletek...

MARY: Igaz. A marketingben nincs semmi szenvedély.

ADAMUS: Na igen, de te a marketingre a régi fogalmak szerint gondolsz. A marketing mostanra teljesen át lett fogalmazva.

MARY: Oké.

ADAMUS: És akkor sem lennél képes kitalálni, ha megpróbálnád. Jó. És ahogy ezt a legtöbb tudjátok, a legjobb és a legsikeresebb dolgok azok, amikkel nem is próbálkozol, amik csak úgy megtörténnek és csak továbbfejlődnek. Jó.

LINDA: Van egy újabb felolvasós kérdés.

ADAMUS: Igen.

KÉRDÉS: (Linda olvassa fel) Adamus, mi a helyzet a pakuákkal? Amikor bevezetted őket, hangsúlyoztad, hogy mennyire fontos dolgozni velük és azt is mondtad, hogy még oda is fejleszthetjük ezt az elképzelést, hogy közösen kihelyezzük az energiánkat. A kérdés, ami időről időre felbukkan bennem a következő: Azt figyelted meg, hogy nem túl jól csináltuk? Vagy éppen fordítva áll a helyzet: Hogy már eljutottunk egy olyan pontra az energiánk kiterjesztésének a megértésében, hogy ez a pakua már nem téma? Természetesen Fehér Sas véleményét is értékelnénk ebben a témában, amennyibe van kedve válaszolni. És jut eszembe, a szívemből köszönöm.

ADAMUS: A Pakuáról három évvel ezelőtt beszéltünk. Ez volt a te szellemi állapotod, vagy voltak, akik totem állatnak hívták - és ez a ti teremtésetek volt. Ez azt a mechanizmust szolgálta, hogy tényleg megengedd magadnak, hogy szabadon kiutazz a többi dimenzióba. És azért lett állat, mert ha ember lett volna, sőt, ha önmagad emberi aspektusa lett volna, akkor azonnal felruháztad volna korlátokkal és harcolni kezdett volna veled. Ezért csináltuk állattal.

És most, hogy megtanultad kiküldeni azt a pakuát, totemet a többi dimenzióba, sokkal nagyobb biztonságban érezted magad odakint. Észrevetted - a legtöbbet észrevetted, hogy a pakua megváltozott. Kezdetben talán sas vagy kutya vagy teknős volt és tovább fejlődött. És egyszer csak rájöttél, hogy folyamatosan tovább fejlődhet. Nem kell egy személyiségben vagy egy alakban megmaradnia.

A pakua te vagy. Azért nem beszéltem erről mostanában, mert volt más megbeszélőnivalónk, de az te voltál. Alakot váltasz. Kimehetsz a többi dimenzióba, Messzire utazhatsz. És bármikor, amikor ezt megkérdőjelezed, csak teremtsd újra a pakuát - magadat - majd engeddd szabadon.

Jó. Valami hozzáfűznivaló? Folyton uramnak akarlak szólítani és olyan csodásan festesz.

FEHÉR SAS: Nos, még akkor sem voltunk urak, amikor indián voltunk.

ADAMUS: Akkor asszony vagy? (nevetés)

FEHÉR SAS: Törzsfőnök.

ADAMUS: Törzsfőnök. Törzsfőnök. (Adamus és a közönség nevet)

FEHÉR SAS: El fog jönni az az idő, amikor az emberek képesek lesznek lényegi manifesztációt teremteni a többi birodalmakban. A legközelebbi dolog az, amit mi avatárnak neveznénk és akinek független lesz a létezése az elméden túl. De mivel Isten Vagy, egyben teremtő is vagy. Ez le lett zárva és megtörtént, hogy emberek képesek megteremteni olyan szellemi létezőket, akik elkezdnek testet öltve jelen lenni, fizikailag manifesztálódni. Ez talán nagyon ritka, de szeretnénk itt elültetni ennek a magvait, hogy ha tovább dolgozol ezzel az állati totemmel, ezzel az interdimenzionális létezővel, akkor ez az egész dolog át fog alakulni valami olyanná, ami túlszárnyalja még a legvadabb elképzeléseidet is.

És azt kérdezted Adamustól, hogy jól csináltad-e? Amikor csinálod, akkor nagyon jól csinálod, de a legtöbben továbbléptek a következő legjobb dologhoz.

ADAMUS: Jó. Következő kérdés.

LUC: Adamus.

ADAMUS: Igen.

LUC: Amikor ide tartottam...

ADAMUS: Te nem Tóbiás barátja vagy?

LUC: De, annak tartom magam.

ADAMUS: Igen.

LUC: Igen.

ADAMUS: Igen.

LUC: Igen.

ADAMUS: A kérdés.

LUC: Volna egy.

ADAMUS: Jó.

LUC: Amikor ide tartottam...

ADAMUS: És a válasz az, hogy - rajtad múlik.

LUC: Nos...(nevetés és taps) Erről is van mit mondanom. Miközben idetartottam, meghallgattam az utolsó két üzenetedet, a májusit és a júniusit és nagyon érdekesnek találtam, hogy a májusi csatornázásban azt mondtad, hogy május 10-e körül nagyon intenzív energiák érkeznek be. És csak azon merengek, hogy azok az energiák vajon még mindig itt vannak, vagy már eltávoztak? És most azt akarom, hogy óvatos legyél, mert meg van a rövid válaszom a kérdésre. Csak biztos akarok lenni abban, hogy képbem vagy itt a dolgok kapcsán.

ADAMUS: (nevetve) Jó. Jó. Kitűnő kérdés és ez ugyanaz a régi kérdés, hogy ha egy fa kidől az

erdőben és senki sincs ott, aki azt hallaná, akkor is zajt csap-e? Ha az energiák bejönnek és te nem vagy jelen a testedben, nem vagy ott, hogy befogadd azokat - akkor ez azt jelenti, hogy elmennek? Mi a válasz?

FEHÉR SAS: Ez tőled függ.

LUC: Nos, talán csak véletlen volt, de május 10-én hagytam ott az irodámat végleg.

ADAMUS: Igen. Ez véletlen volt?

LUC: Tudom, hogy nem.

ADAMUS: Léteznek véletlenek? (a közönség válasza: Nem!) Hibák? Tévedések? (a közönség válasza: Nem!) Azért akad egy pár. (Adamus nevet) Nem sok. Nem sok.

Tehát az intenzív energiák valóban beérkeztek. Egy nagy adag körülbelül egy hétig tartott és azóta is volt sok utórezgés. És a valódi kérdés - hogy akkor azok csak úgy továbbálltak? Eltávoztak egy másik dimenzióba? És a válasz az, hogy nem. Még most is elérhetőek. Itt köröznak egy darabig, mert azok az energiák lényegében az emberek kérésére érkeztek be ide. A ti kérésetekre.

Ezért itt vannak. Olyan ez, mint - most az analógián dolgozom Caudre-vel - mint a UPS vagy a FEDEX gyorsposta futár. A legtöbben - mindannyian - tudjátok, hogy ez micsoda. A futár, abban a fura, vicces szerkőban, aki felbukkan és becsenget.

Nos, amennyiben otthon vagy, amennyiben a Jelenlétedben tartózkodsz, akkor azonnal kinyitod az ajtót. Újra becsenget és kezd kissé türelmetlen lenni és újra csenget. A harmadik csengetés után - arra képezték ki - hogy hagyjon ott egy cédulát. „*Nagyon sajnálom. Újra meg fogjuk próbálni.*”

És pontosan ez az, ami történik. Bejönnek azok az energiák és amennyiben nem vagy Jelen, amennyiben nem tartózkodtál a Jelenlétedben, akkor megpróbálnak újra jönni. De a harmadik kísérlet után, - sajnálom, de a csomag vissza lett küldve az eredeti feladónak. (valaki azt mondja: Hmmm.) Ez egy analógia! (Adamus nevet) Tudom, hogy most egy páran várni fogjátok a UPS futárt. (nevetés) Ez egy történet! (Adamus nevet) Hello, a megvilágosodásom abban a dobozban van? (nevetés)

Fehér Sas - lenne ehhez valami megjegyzésed?

FEHÉR SAS: És az energiák, amik bejöttek és nem csak májusban, de júniusban is, hiszen az is egy nagyon intenzív hónap volt, azok az energiák nem valami messzi, távoli galaxisban születtek meg, majd onnan jöttek el ide, a Földi tudatosságba. Ezek a Földi tudatosságból születtek meg és az emberi morfogenetikus mező még többet kér belőle. Ezért ezek integrálódnak mindazzal, aki vagy és aztán beérkezik a következő hullám, ami pedig azzal integrálódik, ami májusban érkezett be. Tehát ezek sehova se távoznak. Hanem újracsomagolják magukat sokkal simább módokon, mert azok, akik jelen voltak akkor, amikor a UPS futár jött, képesek voltak befogadni az energiákat és integrálták azokat. Tehát a csomag jelenleg a Földön van. Ki lett nyitva azok számára, akik nem tudnak otthon lenni a UPS futár érkezésekor.

Szóval tudjátok róla, hogy mindannyian teremtitek az energiákat. Ezek nem a napfoltokból érkeznek, hanem a tudatosság növekedéséből. És integrálódnak, újracsomagolódnak. És ez egy dinamikus szimfóniában jár körbe olyan módokon, hogy mindenki rátalálhasson. Te ilyennek látod a csomagodat (mutogat a kezével), a siíta muzulmánok valami másféle kinézetűnek látják a csomagjukat, de ugyanazokat az energiákat kapják meg, amikor kinyitják az ajtót.

Ezek izgalmas idők és azok, akik jól le vagytok horgonyozva a sugárzó jelenlétetekben, behozzátok ezeket az energiákat, újracsomagoljátok őket és kisugározzátok magatokból, hogy a többi ember is befogadhassa azokat úgy, ahogy arra nekik szükségük van. Te, a saját életed által - a saját életed által - hatalmas szolgálatot látsz el az emberiség fejlődése terén anélkül, hogy bármit is tennél.

ADAMUS: Jó. Kitűnő. Jó kérdések.

FEHÉR SAS: Köszönöm.

ADAMUS: Következő!

LINDA: Egy utolsó felolvasós kérdés?

ADAMUS: Még jöhet több is és most már mindig Fehér Sassal fogjuk kezdeni a válaszokat.

LINDA: Oké, akkor az utolsó írásos kérdés.

ADAMUS: És mi kemény, kemény, kemény kérdéseket akarunk. Azokat a kérdéseket várjuk, amiket soha nem mertek feltenni nekünk.

LINDA: És akkor most felolvasom az utolsó írásban feltett kérdést...

ADAMUS: Igen, hogyne.

LINDA: ...amit beküldtek, mert lehetővé tettük.

ADAMUS: Kérlek.

KÉRDÉS: (Linda olvassa fel): Sok kliens jár hozzám és sok energiát mozgatunk meg. Egy üzleti portál mégis visszautasított engem, mint tanácsadót és eltörtem egy végtagomat. Mik erről a meglátásaitok? Köszönöm és nagy ölelés.

ADAMUS: Jó.

FEHÉR SAS: Nem értettük a „törött végtagot”.

LINDA: Tényleg?

ADAMUS: Szó szerint?

LINDA: Igen, szó szerint.

ADAMUS: Jó.

FEHÉR SAS: Nos, azt mondanánk, hogy az a bizonyos személy, az az üzleti portál nem a megfelelő energia volt számodra, nem volt összhangban azzal, amit te teszel és te ezért változtattál magadon. Kénytelen voltál manipulálni a munkád energiáját, annak érdekében, hogy beleilleszkedj egy olyan portálba, ami nem is te voltál. És ez keményen megütött.

ADAMUS: Jó. Jó. És sok dolog, amit jelenleg teszel, amivel próbálkozol és amit teremtész, az nem fog beleilleni a régi mechanizmusba, a dolgok régi módon való megtételébe. És nem fogod tudni behelyezni az új teremtéseidet a régi rendszerekbe. Egy párat talán. De a legtöbbet nem. Ezért mit teszel? Megteremtéd az új rendszert. Hogyan? (valaki mondja: Légzéssel) Képzelettel, légzéssel, megnyílsz a lehetőségekre és sugárzóan jelen vagy. Jó. Következő.

JUNIOR: Szia.

ADAMUS: A.J.?

JUNIOR: A.J. Az aspektusokról lenne szó. Néha, amikor elterelem magam, vagy ilyesmi, az aspektusaim elmennek és egy ugató kutya képében térnek vissza, ami fel akar engem falni.

ADAMUS: Igen! Ezt jól megfogalmaztad. Egy ugató kutya, aki fel akar téged falni. Igen.

JUNIOR: Igen és néha olyanok, mint...elveszítik a kontrollt és mit kellene olyankor tennem, vagy...

ADAMUS: Jó kérdés.

FEHÉR SAS: Erre gyors választ adunk, hiszen te vagy az aspektusok szakértője. Mindig ott van a

mag aspektus, aki a te isteni éned. Tehát, amikor az az ugató kutya aspektus közeledik, mondd azt: „*Helló, ugató kutya aspektus. Ez nem én vagyok.*” És igen, ez egy részed, de nem az a részed, amelyiket éppen akarsz. Ezért csak ráteszed a tenyeredre és elfújod onnan. „*Ez nem én vagyok.*” És jön a következő - ez sem én vagyok. Mert mindannyiunkban szólnak azok a hangok, akikkel nem akarunk azonosulni. Most választunk. Ez nem én vagyok! - és ezzel már meg is szakítod a veled való kapcsolatát. Attól még azonosulhatsz vele, ha meghívod vacsorára, de abban a pillanatban nem akarsz, hogy az ugató kutya ott legyen.

ADAMUS: Jó és azt szeretném, ha Aandrah következne az ő aspektusi szakértelmével. Ugató kutya. Gyere ide, légy szíves!

AANDRAH: Nem az ugató kutyára fókuszálok, hanem a maszka mögé, a játszma mögé, ahol én vagyok. Egy részem azt kérdezi: „*Észrevennél engem, még akkor is, ha ugatnom kell ahhoz, hogy magamra vonjam a figyelmedet? Belélegeznéd ezt együttérzéssel és befogadnál engem így is? Láss a látszat mögé, az illúzió mögé, amit az aspektusok magukra öltenek. Befogadod és az a hang leszel, aki valójában vagy?*”

Lélegezz mélyen. Nagyon mélyen. Legyél szerelmes ebbe, aki annyira fél, hogy kiabál félelmében: „*Kérlek, figyelj rám! Kérlek, figyelj rám! Meg mersz állni? És tudsz a saját csendedben lenni? Mondj igent! Gyere haza! Gyere haza!*”

ADAMUS: Jó. Köszönöm. Következő kérdés. Még két és fél kérdés jöhet!

SHAUMBRA 2: (nő) Ez a teljes kérdés és nem a fél.

ADAMUS: Igen.

SHAUMBRA 2: Azok, akik a felemelkedést választjuk és azt, hogy magunkkal visszük a testünket is, vannak olyan dolgok, amiket meg kell tennünk annak érdekében, hogy a testünket is magunkkal tudjuk vinni? Vagy pedig egyszerűen csak ezt választjuk és lehetővé tesszük a bekövetkeztét?

ADAMUS: Jó kérdés. Kitűnő kérdés. Igen, Fehér Sas.

FEHÉR SAS: Ezt a kérdést visszaadjuk neked, mert nagyon kevés olyan példa akad, ahol valaki készen áll a felemelkedésére és a testét is magával akarja vinni. De lehet, hogy te ezt másképpen látod.

ADAMUS: Abszolút. A felemelkedés során a TudatTest teljes integrációja történik. Ez nem csak egy fizikai jellemző, hanem a test, az elme, a szellem, az aspektusok, az ugató kutyák és minden más is egymáshoz kapcsolódik. És aztán pedig a felemelkedés során, amikor lényegében elhagyod ezt az élő bolygót és a fizikai testet, akkor a fizikai test tulajdonképpen csatlakozik hozzád.

És ezt kétféleképpen teheted meg. Szó szerint felbomolhat, vagy széteshet. Vagy veled mehet a másik dimenzióba, ahogy ezt én is tettem és ahogy sok más Felemelkedett Mester is tette. Nem akarsz magunk mögött hagyni a csontjainkat. Tudod: Ne rakd teli szeméttel a Földet! Vidd magaddal! Aztán volt olyan is, hogy néhány Felemelkedett Mester teste itt maradt, de mégis magukkal vitték a fizikai testük összes tulajdonságát. Miért? Hát, mert a részét képezte a tapasztalatuknak. Ez örökre benne marad a Lelked esszenciájában vagy emlékezetében. Tehát vidd az összes...mert a fizikai valóságban létezni elképesztő. Szexelhatsz, ehetsz, bort ihatsz, érezheted a levegőt, lezuhanyozhatsz, megérinthetsz egy másik személyt, mindezeket a dolgokat megteheted fizikai testben. Miért is ne akarnád legalább a tulajdonságait magaddal vinni? És azok, akik tényleg integráltak és azt választják, azok magukkal viszik a húst és a csontokat is. Nem azért, hogy a szó szoros értelmében véve megteremtsék azokat, hanem csak mert a valóságuk illúziója eltűnik és annak összes alkotórésze is vele tart.

Magaddal akarsz vinni a testedet?

SHAUMBRA 2: Igen.

ADAMUS: Miért? Nem akarsz, hogy a varjúk megegyék? (mindketten nevetnek)

SHAUMBRA 2: Tudod, amikor a temetéséről beszélsz az emberekkel és azt mondod nekik, hogy nekem nem lesz temetésem, mert nem leszek itt, akkor nem értik ezt. És amikor el akarnak adni neked egy temetési tervet, meg minden egyebet és azt mondom, hogy nekem erre nincs szükségem, mert nem leszek itt. És akkor az emberek azt mondják: „*Nos, akkor mit lesz a biztosítással, ha nem tudod bebizonyítani, hogy meghaltál?*” És én erre azt felelem: „*Nos, én nem leszek itt, ezért emiatt nem fogok aggódni.*” (nevetés)

ADAMUS: Hogyan bizonyítja be valaki, hogy halott?

SHAUMBRA 2: Hát a testtel. Azaz mindenki látja a holttestet, ezért ők bizonyítják a halál tényét.

ADAMUS: Igen, igen. Nem, ezt mások bizonyítják be, de te hogy bizonyítod be, hogy halott vagy?

SHAUMBRA 2: Én inkább azt bizonyítom be, hogy életben vagyok. (mind a ketten nevetnek) De igen, én teljes integrációt akarok, amikor nem csak az aspektusokat viszem magammal és a fizikai létezés elemeit, hanem magát a fizikait is.

ADAMUS: Abszolút és ez a természetesebb állapot. Ez a természetesebb állapot. A halál során - és erről hosszasan beszélhetnénk - természetellenes a testet a földbe temetni, mert ez annak az aspektusnak így sok energiáját megőrzi, azt a Földön ragadt elmúlt életet. Szerintem egy kissé morbid a földbe temetni a holttestet, majd hagyni, hogy mindenki ott zokogjon felette. Csak annak van értelme, hogy magaddal vidd a testedet.

SHAUMBRA 2: Ühüm-Ühüm.

ADAMUS: Igen. Jó.

SHAUMBRA 2: Oké, köszönöm.

ADAMUS: Jó. Köszönöm. Következő kérdés. Ez most a fél vagy az egész kérdés?

MICHELLE: Szerintem ez egy egész kérdés.

ADAMUS: Oké, jó.

MICHELLE: Oka van annak, hogy éjjelente nem tudok elaludni. Megállás nélkül csak gondolkodom és gondolkodom és gondolkodom és úgy érzem, hogy elvesztettem az irányt. És mindig rendelkeztem valamiféle iránnyal, általánosságban mindig is tudtam, hogy merre tartok, vagy, hogy mit kellene tennem. És most nincs semmim és csak próbálok, próbálok és próbálok erre rájönni és semmiféle választ nem kapok, vagy csak nem tudom, hogy mit teszek és ezt nagyon nehéznek találom.

ADAMUS: Jó kérdés.

FEHÉR SAS: Megadjuk a válasz felét. (Adamus nevet)

MICHELLE: Minden segítség jól jönne.

ADAMUS: Jó.

FEHÉR SAS: Amikor nincs egyértelmű irány, akkor az az egyértelmű irány, hogy élvezd az ürességet. Sokan hatalmas tudati váltásokba ugrotok bele. És ezt nem lehet egyetlen lépéssel megtenni és máris egy másik világban lenni. Van, hogy keresztül kell menni az ürességen és az üresség a saját természetéből adódóan irány nélküli. Horgony nélküli. Kényelmetlen, kellemetlen. És az összes olyan aspektusod, aki ezt nem bírja, az megőrül ettől. A legjobb lenne, ha képes lennél értékelni és átölelni az ürességet a semmi jellegű minőségéért és ne érezd azt, hogy valamit biztosan rosszul teszel, mert itt nem hozol döntést. Öleld át az ürességet, mert ez az új tudatosság legjobb tanítója és a legtöbben gyűlölték ezt.

Ez volt az én fél válaszom.

ADAMUS: Ezt tökéletesen mondtad el. Igazából semmit sem tudnék ehhez hozzáfűzni, de mégis. (nevetés) Nem, ez nagyon igaz. Keresztülmész ezen az ürességen, ahogy ezt Fehér Sas mondta. Keresztül mész azon, hogy elengeded a régi lineáris utat és ez nagyon kényelmetlen, kellemetlen. Ezért az elméd, aki arra lett beprogramozva, hogy mindent átgondoljon, folyton keres: „*Mit kellene tennem? Mitől leszek értékes?*” Ahogy ezt már korábban is elmondtam, ha semmi sem működik, akkor ne csinálj semmit, mert akkor az az, ami működik. Élvezd a...elengeded a régi szenvedélyeket. Elengeded a régi mintákat. Képes vagy együtt lenni azzal a ténnyel, hogy rendben van, ha éjjelente sokáig fent vagy és az Ősi Idegeneket nézed? Képes vagy jól érezni magad azzal a ténnyel, hogy semmit sem kell tenned, hogy nem kell, hogy tudd az irányt? Sőt, ez így még jobb. Tudod, te nagyon bölcs vagy, mert a másik részed azt mondja: -„Nincs szükségem irányra.” És még a céljaidtól is szabadulj meg!

MICHELLE: Oké.

ADAMUS: Az összestől. Az összes célodtól, attól, hogy a dolgoknak hogy kellene lenniük. A célok mentálisak és korlátozóak. Lehet, hogy régen működtek a célok, De ahova most tartasz, ahova mindannyian tartotok, ott a célok neveltségesek. Egy vicc az egész. Engedd hát el őket! És a legjobb dolog, ahogy ezt Fehér Sas mondta, hogy engedd meg magadnak, hogy jól érezd magad az ürességben. Igen.

MICHELLE: Megpróbálom.

ADAMUS: És ne gondolkodj úgy, mint egy ember.

MICHELLE: Nagyon szépen köszönöm.

ADAMUS: Jó. Még egy kérdés.

SHAUMBRA 3: (nő): Itt vagyunk hát és én csak szeretném megköszönni neked, hogy önmagam tükörképeként itt vagy neked már oly régóta, hiszen tényleg ez a szenvedélyem. És csak így tovább, hiszen itt vagyunk!

ADAMUS: Jó. Köszönöm.

SHAUMBRA 3: Ez volt a fél kérdés.

ADAMUS: Ez volt a fél kérdés. (Adamus nevet) Jó. Akkor jöhet még egy kérdés és utána...a hintóm már várakozik.

LARA: Mostanában sokat dolgoztam és sokat fókuszáltam az aspektusaim integrálására és néha egy kissé össze vagyok zavarodva...mert az aspektusaimnak rengeteg sok elképzelése van azokról a dolgokról, amiket meg akarok tenni. És nehézséget okoz számomra, hogy megkülönböztessem, hogy valami az egyik integrálatlan aspektusom ötlete vagy elképzelése, vagy pedig a Lelkemből ered. Ezt szeretném tisztázni.

ADAMUS: Na, igen. Ezt nem lehet tisztázni, de akkor kezd te, Fehér Sas.

FEHÉR SAS: Képes vagy beleérezni az elképzeléseid minőségébe? Mert egy olyan ötlet, ami egy integrálatlan aspektustól származik, az nem bír ragyogással, az nem sugárzik. Nincs meg benne az az energia, ami tovább repíti. Az csak egy idea, egy lapos idea. Amennyiben az az idea egy érzéssel jár, amiben ott van benne az áramlás, amiben ott található a forrás, vagy a szökőkút - nos, akkor az a Lelkedtől származik. Mindig érezni tudod a minőségbeli különbséget, még mielőtt meghozol egy döntést. És ezt nem tudod a fejedből érezni. Ezt csak a szívedből érezheted. Érted, amit mondunk neked?

LARA: Igen, érezni tudom.

FEHÉR SAS: Rendben.

ADAMUS: Az Aspektológia Tóbiás egyik fő tanfolyama volt, ahogy a Szexuális Energia Iskola is. Most már nagyon sok gondolat övezi az Aspektológiát és ez valószínűleg része a problémának. El tudsz jutni egészed addig, hogy már teljesen becsavarnak az aspektusok: „*Ez az én aspektusom?*” - vagy: „*Miért egy vicsorgó kutya az aspektus?*” Nos, azért, mert nem adtál neki enni és mert nem kedvel téged. Úgy értem, ezek a dolgok nagyon egyszerűek.

És eljön egy pont - és ez az, ahogy Adamus kezeli a dolgokat, ami talán kissé eltér attól, amit Aandrah tesz, - de eljön egy pont az aspektusaiddal, ahol: „*Vagy jössz tovább a programmal?*” - mondod nekik „*Vagy pedig most azonnal tűnj el!*” Eljön egy pont, amikor azt mondod: „*Aspektusok, ÉN vagyok itt a főnök és nem ti. Azt parancsolom, hogy szolgáljatok engem!*”

Ez sok beszélgetéshez fog vezetni a fórumon, mivel szeretitek ezeket a dolgokat a fórumon megbeszélni. „*Azt hittem, szeretni kell az aspektusainkat. Azt hittem integrálni kell őket.*” Nos, ezt egy kicsit túlzásba vittétek és most meg csak kényeztetitek, túltápláljátok őket és most megint ellenetek dolgoznak. Tehát talán elérkezett annak az ideje, hogy felállj, vegyél egy mély lélegzetet, a Jelenlétben légy és a sugárzásodban és parancsold meg nekik, hogy szolgáljanak téged. Mert annyira beleragadtatok a fejetekbe: „*Mi az aspektus? Mit kellene tennem? Hogyan kellene bánnom velük? Nem tudom mihez kezdjek az aspektusaimmal.*” És megint ők irányítják az életedet.

Vegyél egy mély lélegzetet: „*Azt parancsolom, hogy szolgálj engem!*” Ezt egyértelműen hozd a tudtukra. Igazából ezt akarják. Tényleg azt akarják, hogy fejezd be ezt a spirituális gyávaságot, gyengeségedet, ahogy azt is akarják, hogy többé már ne aspektusként gondolkozz róluk. Azt akarják, hogy te legyél a főnök.

Érdekes dolgot tettél. Felrobbantottad az életedet - ami egy érdekes, szórakoztató játék - csak azért, hogy átértékeld az egészet, hogy ki tudd egyensúlyozni az egészet. És most, ahogy elkezded azt újra összerakni, az összes aspektus elkezd bejönni és miközben újjáépíted magad, megint elkezdenek versengeni a pozíciójukért. Szóval csak világosan és egyértelműen tudasd velük, hogy *te*, az Én Vagyok a főnök és, hogy már semmi keresnivalójuk sincs az új házadban. Ezt nagyon egyértelműen közöld velük. És akkor nagyon hamar gatyába rázzák magukat.

LARA: Köszönöm.

ADAMUS: Vegyünk egy mély lélegzetet erre és amikor kétségeid támadnak, amikor elkezdesz tűnődni és gondolkodni azon, hogy „mi lesz, ha...” és az összes egyéb ilyen dolgon, akkor csak állj meg, vegyél egy mély lélegzetet és emlékezz, hogy ez az egész természetes. Tényleg az. Ne öltsd magadra a páncélruhát! Ne pattanj fel a lóra! Ne hatalommal akarj keresztülvágtatni az életen.

Vegyél egy mély lélegzetet!

Ha van bármi is, amit a Lelked, Fehér Sas és én is akarunk nektek, az egyszerűen csak az, hogy élvezzétek a tapasztalást. Vegyünk egy mély lélegzetet és emlékezzetek, hogy minden jól van a teremtés egészében!

Adamus Vagyok, a szolgálatotokra. Ne gondolkozzatok annyit! Adios.

(Fordította: Telegdi Ildikó - telegdiildi@globonet.hu)

Megjegyzés: Aki úgy érzi, hogy szívesen támogatná anyagilag is a Shoudok fordításainak munkáját, az alábbi bankszámlaszámon megteheti:

Telegdi Ildikó OTP BANK Rt. 11773339-00984762

Minden eddigi és ezt követő felajánlást előre is szívből köszönök: Telegdi Ildikó